

DE TEGENSTREVER

Deze voorpublicatie bevat fragmenten uit hoofdstuk 16 van de in december 2018 te verschijnen biografie van Maarten Lamers, *De tegenstrever*.

De tegenstrever. Tonelen van Maarten J. Lamers' leven, werken en de Kerk van Satan
Copyright © 2018 Fred Baggen

Foto omslag Maarten Brinkgreve. Copyright © Erven Maarten Brinkgreve

Omslagontwerp en binnenwerk Aldus Boek Compagnie

ISBN 978 94 92819 06 2 (voorpublicatie biografie, deel 4)

ISBN 978 94 92819 66 6 (biografie, gewone softcover editie, met fotokatern)

ISBN 978 94 92819 02 4 (biografie, luxe limited hardcover edition, rijk geïllustreerd)

NUR 600

www.aldus-boek-compagnie.nl

Fred Baggen

De tegenstrever

Tonelen van Maarten J. Lamers' leven, werken
en de Kerk van Satan

VOORPUBLICATIE UIT DE BIOGRAFIE

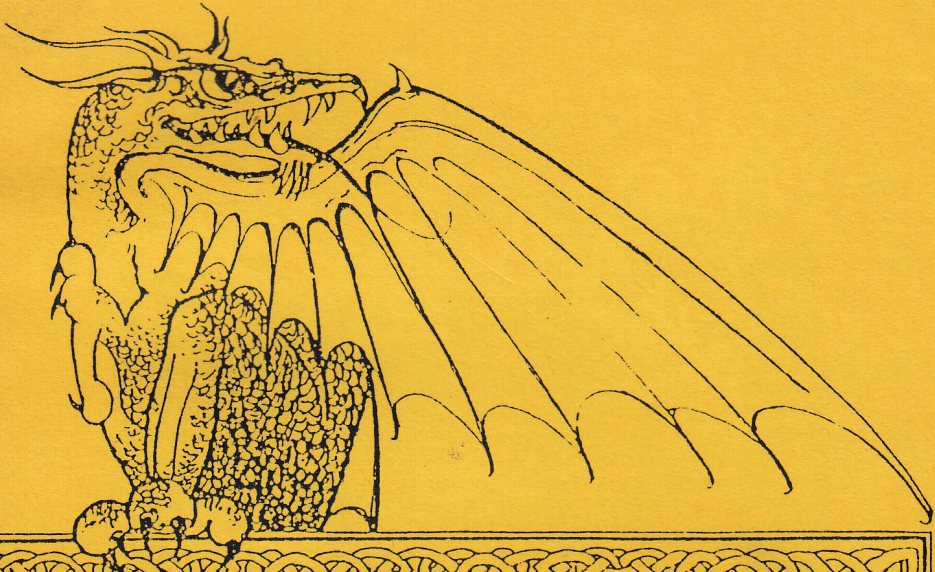
De Kerk van Satan
Deel 4 Shemhamforash

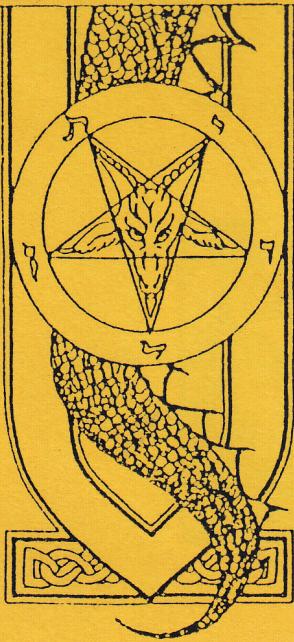
Aldus Boek Compagnie

2018

SHEMHAJFORASH

I Quintaal
xix Ante Satan

16 Shemhamforash

Shemhamforash – de betekenis

Of Anton LaVey nu wel of niet wist wat de benaming precies betekende, daarover zijn zelfs hedendaagse satanisten het niet eens. Feit is dat LaVey in zijn *The Satanic Bible* niet naar de herkomst van de benaming Shemhamforash verwijst, maar zijn volgelingen slechts aanspoort het tijdens en na afloop van rituelen in navolging van de priester te scanderen. In het hoofdstuk 'The Satanic Ritual – Notes which are to be observed before beginning ritual' zegt hij slechts:

Whenever the words 'Shemhamforash!' and 'Hail Satan!' are spoken by the person acting as priest, the other participants will repeat the words after him. The gong is struck following the other participants' response to 'Hail Satan!'

Vanuit de Hebreeuwse traditie betekenen de woorden *Shem Hamephorash* (שֵׁם הַמִּפְרָשׁ) zoiets als 'de voortreffelijke naam'. Aangezien joden de naam van God niet (mogen) uitspreken of opschrijven, uit angst de naam verkeerd uit te spreken of verkeerd te gebruiken (een stuk papier waarop de naam van God is geschreven, mag bijvoorbeeld niet worden weggegooid), hebben zij 'omschrijvingen' voor de naam van God in het leven geroepen, zoals Elohim, Adonai, het tetragrammaton (Grieks: 'vier letters') JHWH (Jahweh) c.q. JHVH (Jehova) en, in de kabbala, de beroemde 72-letterige variant die als Shemhamforash bekendstaat.

De kabbalistische traditie wil dat Mozes die lange, geheime naam uitsprak toen hij de Israëlieten door de Rode Zee leidde, een gebeurtenis die in Exodus 14:19-21 wordt beschreven. Deze drie verzen bestaan in de Hebreeuwse Bijbel elk uit 72 letters, en daarmee konden 72 drieletterwoorden voor God worden gevormd. In *Sefer Jetzira* (Boek van de Schepping), een joods traktaat uit de derde eeuw dat vanaf circa 1200 via eerder verschenen joodse commentaren aan de basis stond van de kabbala, staat de schepping van de wereld beschreven met behulp van getallen en Hebreeuwse letters waarmee de naam van God werd gevormd.

Aleister Crowley, van wie bekend is dat Anton LaVey zich door hem heeft laten inspireren (zie hoofdstuk 8), gebruikte in zijn *The Book of the Goetia of Solomon the King* (1904) de benaming *Shemhamphorash* als 'titel' boven een lijst van 72 'Mighty Kings and Princes' (demonen), die hij leende van het anonieme zeventiende-eeuwse werk *The Lesser*

Key of Solomon (dat ook bekendstaat als *Clavicula Salomonis Regis*) en over wie koning Salomo macht zou uitoefenen. Het anonieme boek opent met een deel genaamd *Ars Goetia* (De Kunst der Magie), dat grotendeels is gebaseerd op een beroemd werk van de Nederlandse arts, occultist en demonoloog Johannes Wier, namelijk *Pseudomonarchia Daemonum*, dat oorspronkelijk verscheen als appendix in diens *De Praestigii Daemonum* (1563). Wier was op zijn beurt een student van de beroemdste alchemist aller tijden, Heinrich Cornelius Agrippa von Nettesheim.

Crowley gaf Shemhamforash ook een plaats in het rondeel 'Hashed Pheasant', niet toevallig hoofdstuk 72 in zijn *The Book of Lies* (1913). De term is daar het woord dat het universum met vuur vernietigt, en Crowley daagt de lezer uit het hardop uit te spreken.

In *The Satanic Bible* zoekt men tevergeefs naar deze uitleg. Was LaVey op de hoogte van de betekenis van 'Shemhamforash'? Dat Anton LaVey, die Crowley goed bestudeerd had, de term Shemhamforash in Crowley's boeken moet zijn tegengekomen, staat buiten kijf. Wist hij dat in zijn satanische rituelen, telkens wanneer hij 'Shemhamforash!' declameerde, hij eigenlijk 'de naam van God' uitsprak? Wat hij er precies mee beoogde is onbekend, maar het valt niet uit te sluiten dat hij de herkomst van het woord wel degelijk gekend heeft, en dat hem de blasfemische lading beviel van het feit dat hij de geheime en verboden naam van God aanriep tijdens een satanische eredienst, iets wat naadloos paste in het de katholieke mis persiflerende karakter ervan. Hij zal er in elk geval de zwarte humor van hebben ingezien, naast het gegeven dat de Hebreeuwse woordcombinatie een 'magische' klank had en ook door deelnemers aan zwarte missen heel wat beter uit te spreken was dan bijvoorbeeld een Enochiaanse bezwering.

Joodse etymologie was voor LaVey sowieso een zaak van belang, want zijn kerk was vernoemd naar het Hebreeuwse woord *satan*, dat de tegenstander of tegenstrever betekent. In *The Satanic Bible* wordt in het hoofdstuk 'Hell, the Devil, and How to Sell Your Soul' een opsomming gegeven van 'de helse namen' (het zijn er 77, analoog aan de 72 namen voor God, alleen gooit LaVey er nog vijf meer in de strijd) en komen er nog meer Hebreeuwse namen voor: van de vier 'kroonprinsen der hel' zijn er drie van Hebreeuwse herkomst (Satan, Belial en Leviathan), en in de genoemde opsomming* volgen nog elf Hebreeuwse namen:

1. **Abaddon**—(Hebreeuws) de vernietiger
2. **Adramelech**—Samariaanse duivel
3. **Ahpuch**—duivel van de Maya's
4. **Ahriman**—Mazdeaanse duivel [Middelperzische naam voor

* De omschrijvingen zijn ontleend aan (een ongepubliceerde Nederlandse vertaling uit de jaren tachtig van) *The Satanic Bible*. Enkele verbeteringen in spelling zijn van mijn hand, inhoudelijke aanpassingen of toelichtingen staan tussen vierkante haakjes.

Shemhamforash, XIX A.S. (1985-1986), 2e quintaal, p. 17: Aubrey Beardsley, *Of a Neophyte, and How the Black Art Was Revealed unto Him by the Fiend Asomuel*, gepubliceerd in *The Pall Mall Magazine*, juni 1893.

[De afbeeldingen in *Shemhamforash* zijn niet van een bronvermelding voorzien]

PRIVÉCOLLECTIE

Shemhamforash, XIX A.S. (1985-1986), 2e quintaal, p. 29: Haborym berijdt een slang en heeft drie hoofden: die van een mens, een slang en een kat.

Gravure door M. Jarrault naar een tekening van Louis Breton, in *Dictionnaire Infernal* (1863) van J. Collin de Plancy.

PRIVÉCOLLECTIE

- Angra Mainyu, de god van het kwaad in het zoroastrisme, de pre-islamitische religie van Iran]
5. **Amon**—ramhoofdige Egyptische god van het leven en de voortplanting
  6. **Apollyon**—Grieks synoniem voor Satan, de engel des verderfs
  7. **Asmodeus**—Hebreeuwse duivel van zinnelijkheid en luxe, oorspronkelijk 'oordelend wezen'
  8. **Astaroth**—Foenicische godin van de wellust [Astarte], equivalent van de Babylonische Ishtar
  9. **Azazel**—(Hebreeuws) leerde de mens oorlogstuig te maken, vond de cosmetica uit
  10. **Baalberith**—Heer van het verbond bij de Kanaänieten, later tot duivel verklaard
  11. **Balaam**—Hebreeuwse god van gierigheid en hebzucht
  12. **Baphomet**—door de Tempeliers aanbeden als symbool voor Satan
  13. **Bast**—Egyptische godin van plezier, afgebeeld als een kat
  14. **Beëlzebub**—(Hebreeuws) Heer der Vliegen, afkomstig van het symbool van de scarabee
  15. **Behemoth**—Hebreeuwse personificatie van Satan in de vorm van een olifant
  16. **Beherit**—Syrische naam voor Satan
  17. **Bilé**—Keltische hellegod
  18. **Chemosh**—nationale god der Moabieten, later tot duivel verklaard
  19. **Cimeries**—berijdt een zwart paard en heerst over Afrika
  20. **Coyote**—Amerikaans-indiaanse duivel
  21. **Dagon**—Filistijnse wraakgod van de zee
  22. **Damballa**—voodoo slangengod
  23. **Demogorgon**—Griekse naam voor de duivel, die volgens de overlevering niet aan stervelingen bekend was
  24. **Diabolos**—(Grieks) 'neervliedend'
  25. **Dracula**—Roemeense naam voor de duivel
  26. **Emma-O**—Japanse heerser over de hel
  27. **Eurynomos**—Griekse vorst van de dood
  28. **Fenrir**—zoon van Loki, afgebeeld als een wolf
  29. **Gorgo**—verkleinwoord van Demogorgon, Griekse naam voor de duivel
  30. **Haborym**—Hebreeuws synoniem voor Satan
  31. **Hekate**—Griekse godin van de onderwereld en hekserij
  32. **Ishtar**—Babylonische godin van de vruchtbaarheid
  33. **Kali**—(hindoeïstisch) hogepriesteres van de Thuggee, dochter van Shiva

34. **Lilith**—Hebreeuwse vrouwelijke duivel, de eerste vrouw van Adam die hem het klappen van de zweep leerde
35. **Loki**—Teutoonse duivel [god van chaos en leugens uit de Noordse mythologie]
36. **Mammon**—Aramese god van rijkdom en winst [Het woord ‘mammon’ komt in de Bijbel voor. In de Willibrordvertaling is het vertaald als geldduivel.]
37. **Mania**—Etruskische godin van de hel
38. **Mantus**—Etruskische god van de hel
39. **Mardoek**—god van de stad Babylon
40. **Mastema**—Hebreeuws synoniem voor Satan
41. **Melek Taus**—Jezidische* duivel
42. **Mefistofeles**—Hij die het licht schuwt, zie *Faust*
43. **Metzli**—(*Azteken*) god[in] van de nacht
44. **Mictlantecuhtli**—(*Azteken*) god van de nacht
45. **Midgard**—[Jörmungandr,] zoon van Loki, afgebeeld als een slang
46. **Milcom**—Ammonitische duivel [Milcom is in de King James Version van de Bijbel de vertaling van Malkam. Vermoedelijk identiek aan Moloch.]
47. **Moloch**—Foenicische en Kanaänitische duivel [zie hierboven]
48. **Mormo**—(*Grieks*) koning der demonen, gemaal van Hekate [LaVey had het mogelijk mis; Mormo was in de Griekse folklore een vrouwelijke geest wier naam door moeders en verzorgsters werd gebezigd om kinderen angst aan te jagen en zo te voorkomen dat ze zich misdroegen]
49. **Naamah**—Hebreeuwse vrouwelijke duivel der verleiding
50. **Nergal**—Babylonische god van Hades
51. **Nihasa**—Amerikaans-indiaanse duivel [hoewel LaVey geen nadere informatie geeft, lijkt het hier te gaan om Nih’asa, een figuur (‘Bittere Man’) uit de mythologie van [o.a.?] de Arapahostam, waarin overigens ook Coyote voorkomt]
52. **Nija**—Poolse god van de onderwereld
53. **O-Yama**—[ook Enma] Japanse naam voor Satan
54. **Pan**—Griekse god van de wellust, later verbannen tot het duiveldom
55. **Pluto**—Romeinse god van de onderwereld [LaVey classificeert abusievelijk als Grieks]
56. **Proserpine**—Griekse godin van de onderwereld
57. **Pwcca**—In Wales bekende naam voor Satan
58. **Rimmon**—Syrische duivel, in Damascus aanbeden
59. **Sabazios**—van Frygische afkomst, vereenzelvigd met Dionysus, slangenaanbedding
60. **Saitan**—Enochiaans equivalent van Satan

* De Jezidi worden al eeuwenlang en tot in onze tijd belaagd vanwege hun aanbidding van Melek Taus, de pauw-engel die volgens hun geloof in opdracht van Yezdan (God), die de wereld en Adam en Eva had geschapen, met zes andere engelen de verantwoordelijkheid daarover kreeg. De pauw-engel weigerde als enige daartoe opgeroepene voor Adam te knielen en werd vanwege die onafhankelijke opstelling door God uitverkoren. Fundamentele moslims zien een verband tussen Melek Taus en Iblis, het islamitische equivalent van Satan, die in de Koran (Al-Aa’raaf [De Verheven Plaatsen], 7:12-19) eveneens weigerde zich voor Adam ter aarde te werpen en uit het paradijs werd verstoten. Die met Iblis gedeelde ongehoorzaamheid jegens God c.q. Allah en Adam van de centrale figuur in de geloofsovertuiging van de Jezidi – die bij de Jezidi leidde tot verheffing van Melek Taus tot hun belangrijkste engel, en in de Koran en de Bijbel tot de zondeval – is de reden dat deze Koerdische bevolkingsgroep in 2014 door 15 genadeloos werd vervolgd.

61. **Samaël**—(*Hebreeuws*) ‘venijn van God’
62. **Samnu**—duivel in Centraal-Azië
63. **Sedit**—Amerikaans-indiaanse duivel
64. **Sekhmet**—Egyptische wraakgodin
65. **Set**— Egyptische duivel
66. **Shaitan**—Arabische benaming van Satan
67. **Shiva**—(*hindoeïstisch*) de vernietigster
68. **Supay**—god van de onderwereld bij de Inca’s
69. **T’an-mo**—Chinese tegenhanger van de duivel, hebzucht, begeerte
70. **Tchort**—Russische naam voor Satan, ‘zwarte god’
71. **Tezcatlipoca**—god van de hel bij de Azteken
72. **Thamuz**—Soemerische god, later tot duivel verklaard
73. **Thoth**—Egyptische god van de magie
74. **Tunrida**—Scandinavische vrouwelijke duivel
75. **Typhon**—Griekse personificatie van Satan
76. **Yaotzin**—hellegod der Azteken
77. **Yen-lo-Wang**—Chinese hellekoning

LaVey legt in de rest van genoemd hoofdstuk uit wie en wat Satan is:

Shemhamforash, XIX A.S. (1985-1986), 2e quintaal, p. 26: Baphomet, getekend door de Franse occultist Eliphas Lévi, in zijn boek *Dogme et Rituel de la Haute Magie* (1854).
PRIVÉCOLLECTIE

De duivels van vroegere godsdiensten werden altijd, althans voor een deel, voorgesteld als een dier. Weer een bewijs van de constante behoefte van de mens om te ontkennen dat hij zelf ook een dier is. Het zou een reuze oplawaai voor zijn verarmde ego betekenen als hij dat zou erkennen.

Het varken werd door de joden en Egyptenaren veracht. Het was het symbool voor de goden Freya, Osiris, Adonis, Persephone, Attis en Demeter, en werd geofferd aan Osiris en de Maan. Maar na verloop van tijd werd het gedegradeerd tot duivel. De Foeniciërs aanbaden een vliegen-god, Baal, waar de duivel Beëlzebub uit voortkwam. Baäl en Beëlzebub zijn beiden identiek aan de mestkever of scarabee bij de Egyptenaren, die blijkbaar tot wederopstanding in staat was, net zoals de mythische vogel feniks uit zijn eigen as herrees.

Door hun contact met de Perzen geloofden de oude joden dat de grote machten op de wereld waren: Ahura Mazda, de god van het vuur, het licht, het leven en de goedheid; en Ahriman, de slang, de god van de duisternis, de vernietiging, de dood en het kwaad. Zo zijn er nog talloze andere voorbeelden aan te wijzen, die alle gemeen hebben dat zij niet alleen duivels als dier voorstellen, maar ook aantonen dat de mens het noodzakelijk achtte eerst de oorspronkelijke dier-god te offeren om hem daarna te degraderen tot duivel.

Ten tijde van de Reformatie, in de zestiende eeuw, ontdekte de alchemist dr. Johann Faustus een methode om de demon – Mefistofeles – uit

de hel op te roepen en een verbond met hem te sluiten. Met dit bloedverbond droeg hij zijn ziel over aan Mefistofeles in ruil voor de sensatie van de jeugd, en werd prompt jong.

Toen zijn laatste uur had geslagen, trok hij zich terug in zijn kamer en vloog de lucht in, alsof zijn laboratorium ontploft was. Dit verhaal was in die tijd (de zestiende eeuw) bedoeld als protest tegen de natuurwetenschappen en de chemie.

Om satanist te worden, is het niet nodig je ziel aan de duivel te verkopen of een verbond met Satan te sluiten. Dit dreigement werd door het christendom verzonnen om terreur op de mensen uit te oefenen, zodat zij niet van de kudde zouden afdwalen.

Met vermanende vinger en trillende stem leerden zij hun volgers dat, mochten zij toegeven aan de verlokkingen van Satan en hun leven leiden in overeenstemming met hun natuurlijke behoefte, zij voor hun zondige genietingen zouden boeten: hun ziel zouden zij aan Satan moeten geven en zij zouden tot in alle eeuwigheid in de hel branden. Men maakte de mensen wijs dat een zuivere ziel het paspoort was tot het eeuwige leven.

Vrome profeten hebben de mens geleerd Satan te vrezen. Maar wat betekenen termen als 'godvruchtig'? Als God zo genadig is, waarom moeten mensen hem dan vrezen? Moeten wij geloven dat wij geen enkel toevluchtsoord hebben om aan onze vrees te ontkomen? Als je God moet vrezen, waarom word je dan niet 'satanvrezend', zodat je nog in ieder geval de lol hebt die de 'godvrezende' mist? Zonder die groothandel in vrees zouden de aanhangers van een religie niets hebben waarmee zij macht over hun volgelingen zouden kunnen uitoefenen.

De Teutoonse godin van de doden en dochter van Loki werd *Hel* genoemd, een heidense godheid van marteling en straf. Een andere L werd eraan toegevoegd toen het Oude Testament te boek werd gesteld. De profeten die de Bijbel schreven, kenden het woord 'hel' niet: zij gebruikten het Hebreeuwse *sheol* en het Griekse *hades*, dat graf betekent. Verder het Griekse *tartaros*, de verblijfplaats van gevallen engelen, de onderwereld (in het binnenste der aarde) en *gehenna*, een vallei dicht bij Jeruzalem, waar Moloch heerste en afval werd gestort en verbrand. Hieruit heeft de christelijke kerk het idee ontwikkeld van 'zwavel en vuur' in de hel.

De protestantse hel en de katholieke hel zijn oorden van eeuwige verdoemenis; de katholieken geloven echter ook dat er een 'vagevuur' is waar de zielen voor een tijdje naartoe gaan, en een 'voorgeborchte' waar de ongedoopte zielen naartoe gaan. De boeddhistische hel is verdeeld in acht afdelingen; uit zeven daarvan kan men door boetedoening worden bevrijd. Door de kerk wordt de hel beschreven als een verschrikkelijk oord van vuur en kwelling; in Dantes *Inferno* en in meer noordelijke

de nouveau fe tommētent/car ilz nont point telle ioye sans desplaisance a tristesse / par quoy ils sont tourmentez. D'apuy q̄ quiet s̄o bien en mal d'au treuy et p̄ofite comme celuy qui quiet le feu en l'eau/ou les rayins sur les espines/les filles cyoses saice s̄o folie. Enmie n'est q̄ sur felices bies de ce monde/car la maudite emie nepeult mōter es cœu/iceffing peche difficile a genre pouce q̄ se ferret/car il est au cœur auq̄ me dicmes font difficiles a mectre/ parquoy a grant paine on en guerist.

¶ Tiercemēt dist le lazairc iap deu dne caue a lieu tresobscure plain de stauls cōmeins boucherie ou les treuy estoient transpercez de grandes fourches de fer pointues.

¶ Comme paine fait la conscience habitation de dieu/sains ire la fait habitc ion du diable /ire obfusque p̄tre loit de raison/car en l'homme treuy raison n'est point/ il n'est chose qui tant garde/maige de dieu en l'homme que doulceur paine q̄ amour/cac dieu deult estre ou paine est a cōcorde/mais ire les chaffe d'auceques l'homme tellement que dieu ny peut nullement demourer. L'homme

Shemhamforash, XIX A.S. (1985-1986), 2e quinaal, p. 55: 'Tiercemēt, dist le lazairc, iay vue une cave et lieu tres obscur plain d'estaulx comme une boucherie ou les ireux estoient transpercez de grandes fourches de fer pointues.' Een van de Zeven Hoofdzonden, in *Le Grant Calendrier et Compost de Bergier*, (1510) door Nicolas le Rouge.

PRIVÉCOLLECTIE

regionen dacht men aan een ijskoud gebied, een soort reusachtige ijskast.

(Ondanks al hun dreigementen van eeuwige verdoemenis en geroosterde zielen zijn de christelijke missionarissen toch ook op mensen gestuit die niet zo een, twee, drie in hun gewauwel zijn getrapt. Of er sprake is van genot, pijn of schoonheid, is bij iedereen verschillend en in sterke mate afhankelijk van individuele waarnemingen: toen de missionarissen zich in Alaska waagden en de eskimo's waarschuwden voor de verschrikkelijke vlammen van de hel, vroegen zij gretig: 'Hoe kunnen wij daar komen?')

De meeste satanisten zien Satan niet als een wezen in mensengedaante met gespleten hoeven, gekamde staart en hoorns. Hij vertegenwoordigt enkel een natuurkracht — de duistere krachten die alleen maar zo genoemd worden omdat geen enkele godsdienst ze uit de duisternis heeft gehaald. [Evenmin is de wetenschap in staat gebleken een technische terminologie aan deze kracht toe te kennen.]* Het is een ongesproken reservoir waarvan maar weinigen gebruik kunnen maken, omdat het hun ontbreekt aan een bruikbaar instrument waarmee ze daarin kunnen doordringen, zonder eerst alle onderdelen te hoeven demonteren en beschrijven.

Satan, als god, halfgod, persoonlijke heiland, of hoe je hem ook wilt noemen, is een uitvinding van de geestelijke vaders van iedere denkbare religie op het aangezicht der aarde, een bedenkfel dat maar één doel heeft: de baas te spelen over de zogenaamde janboel en wantoestanden die de mens hier op aarde heeft aangericht. Dus is alles wat fysieke of geestelijke bevrediging schenkt door hen consequent als 'kwaad' bestempeld — met het logische gevolg dat iedereen zijn leven lang geplaatst wordt door volledig ongegronde schuldgevoelens!

Als zij ons met het 'kwaad' gebrandmerkt hebben, het zij zo — laat ze maar naar de duivel lopen! Het Satanische Tijdperk is aangebroken! En bovendien, als 'leven' dan 'kwaad' is, waarom dan niet in het kwade leven; het leven is zo kwaad nog niet!**

* In de ongepubliceerde vertaling ontbreekt deze zin.

** Een onvertaalbaar grapje gaat hier verloren: In *The Satanic Bible* luidt deze slotalinea:

So, if 'evil' they have named us, evil we are — and so what! The Satanic Age is upon us! Why not take advantage of it and LIVE!

Voor de duidelijkheid wordt naar dat laatste woord met een asterisk verwezen naar een voetnoot: * (evil reversed).

*** Omwille van zijn privacy blijft hij hier naamloos.

Shemhamforash en de Kerk van Satan

Het geval wil dat de magisch-kabbalistische lading van cijfers en letters, en de op onder meer natuurreligie gebaseerde satanische filosofie begin jaren tachtig zeer tot de verbeelding spraken van een UvA-student Nederlands,** die graag een centje bij wilde verdienen en via het bureau van de Studentenaarbeidsbemiddeling een baantje vond als stoepier bij de Walburga Abdij en het Sex Theater. Na verloop van tijd klom hij op tot secretaris: tot zijn taken behoorde het maken van werkroosters, zodat de dag- en avondshifts van de medewerkers van Maartens bedrijven, zeven dagen per week, gestroomlijnd verliepen. Algauw

ontstond er bij de Kerk van Satan behoefte om de satanische rituelen van een naar de buitenwacht gerichte theoretische achtergrond te voorzien. Voor het publiek moest immers worden waargemaakt dat het een echte kerk betrof.

Net zoals de Amerikaanse Church of Satan sinds de vroegste tijden de nieuwsbrief *The Cloven Hoof** had uitgegeven, overigens weinig meer dan enkele dubbelzijdige geprinte en met een nietje bijeengehouden velletjes, zo moest de Nederlandse afdeling ook een eigen ledenblad krijgen. Maar dan beter. Het periodiek te verschijnen tijdschrift van de Kerk van Satan, getiteld *Shemhamforash*, kwam geheel onder de hoede van de ambitieuze secretaris. Met zijn gymnasiumachtergrond wist hij al het een en ander van de Klassieke Oudheid, en aangevuurd door zijn voorliefde voor sciencefiction en sprookjes kon hij, met de encyclopedie, zijn parate kennis en boekencollectie onder handbereik, naar hartelust grasduinen in de cultuur- en religieuze geschiedenis van het Midden-Oosten, de Scandinavische mythen en sagen, het filosofische systeem van Anton LaVey, boeken van Aleister Crowley, madame Blavatsky, de *Illuminatus!*-trilogie van Robert Shea en Robert Anton Wilson, en diverse andere occulte werken, om informatie daaruit over te nemen en te bewerken tot een indrukwekkend geheel aan Nederlandse Kerk van Satan-mystiek. In feite kon je – aan de hand van een paar vuistregels weliswaar – je eigen geloof schrijven, hoe leuk was dat! De satanische kalender met negen weekdagen, een achteruitlopende jaarindeling in quintalen** enzovoort — in nauwe samenspraak met de magister liet de secretaris zijn fantasie de vrije loop. Het merendeel van de artikelen en rituelen in *Shemhamforash* tussen pakweg 1982 en 1988 is van zijn hand. De meeste feiten die erin staan, kloppen ook werkelijk, slechts een klein deel ervan is verzonnen; dat valt onder de noemer ‘satanische interpretatie’.

Op A4 werd alles uitgetypt, en vervolgens naar A5 verkleind. Die kopij werd ingeleverd bij de kopieerwinkel van Felix Mensingh, die er kant-en-klare boekjes van maakte, steeds hetzelfde ontwerp op de voorkant, steeds op een andere kleur papier, en het geheel werd in het eerste verschijningsjaar 1982 dubbelgevouwen en met twee nietjes bijeengehouden, en later – in elk geval vanaf 1985 – ‘gebonden’ met een bij de kleur van het omslag passende plakrand, of een zwarte lijmbinding. Wijdverspreid waren de boekjes niet, de oplage bedroeg zo’n vijftig stuks, die naar een klein aantal betalende abonnees*** werden verzonden, uitgedeeld werden aan geïnteresseerde medewerkers, en dan werden er nog gratis exemplaren verstuurd naar universiteitsbibliotheken. Toen de secretaris eens in de Amsterdamse Universiteitsbibliotheek (UB) ging kijken, trof hij daar een helemaal stukgelezen exemplaar van *Shemhamforash* aan. Er was bij de studenten klaarblijkelijk

* *The Cloven Hoof* ging in 1989 ‘on hiatus’, waarna een andere periodiek, *The Black Flame*, ervoor in de plaats kwam. Oorspronkelijk een elk kwartaal verschijnende nieuwsbrief, veranderde de verschijningsfrequentie naar tweejaarlijks, en ten slotte ‘we produced issues sporadically’, volgens de website van Church of Satan, waar *The Black Flame* nu online verschijnt. *The Cloven Hoof* is in 1995 nieuw leven ingeblazen als een ‘news-stand magazine’, en beide formats bestaan nu naast elkaar.

** Een satanisch jaar werd opgedeeld in vijf quintalen, een samentrekking van het Latijnse *quinto* (ten vijfde) en kwartaal.

*** De kosten voor een jaarabonnement bedroegen 100 gulden. Wie per los nummer wenste te betalen, moest 25 gulden per nummer neertellen.

grote interesse voor de satanische rituelen. Ook tegenwoordig nog zijn exemplaren van *Shemhamforash* te vinden in de Universiteitsbibliotheek en de Openbare Bibliotheek in Amsterdam, en bezit Universiteit Utrecht een exemplaar van *Vlucht in de werkelijkheid*.

Shemhamforash, XVI A.S. (1982), nr. 2, p. 2.
PRIVÉCOLLECTIE

Dankzij enkele privéarchieven is een handjevol verschillende exemplaren van *Shemhamforash* bewaard gebleven, waaronder een complete jaargang van A.S. XIX (mei 1985 t/m april 1986), waarvan de rituelen

in het navolgende uitvoerig zullen worden besproken. Wellicht zwerven er nog meer van deze boekjes bij deze of gene op zolder. Uit de *Shemhamforash*-collectie wordt in het navolgende een select aantal tegen het licht gehouden.

De oudste uitgave van *Shemhamforash* die ter beschikking staat, is gedateerd: 'Jaargang 1, nr. 2, XVI A.S., september 1982 C.E.' en opent met het artikel 'Het Booze Oog. Overpeinzingen van de Magister Templi'. Het geniete boekje beslaat twaalf pagina's (waarvan drie bladzijden blanco) en is geheel

gezet in een gotisch lettertype, een uiterlijk kenmerk waar men op zeker moment van is afgestapt.

In 'Het Booze Oog' staat Amerikaanse politiek centraal, en worden er dwarsverbanden gelegd tussen recente uitspraken van 'grootmeester'* Richard Nixon inzake 'de libertijnse gedachte, waaruit de Verenigde Staten zijn gevormd zozeer gefrustreerd wordt, dat de politiek van zijn tegenstander (SATAN) dreigt te ontaarden, zo dat al niet is gebeurd, in gelijk oprukkende krachten of machten die bezig zijn met een uit de hand gelopen wedstrijd',** en de Orde van St. Francis, het libertijnse genootschap van Francis Dashwood. Dat genootschap – waarvan overigens niet zeker is, zoals de magister templi beweert, dat Benjamin Franklin en George Washington, founding fathers van de Verenigde Staten, althans mede-opstellers en ondertekenaars van de Amerikaanse grondwet, er lid van waren – vormde de inspiratie voor de Hell-Fire Club, die in juni 1982 binnen de Kerk van Satan was opgericht en waarvan de leden samenkwamen in het souterrain op Voorburgwal 59.

Een tweede artikel is getiteld 'Licht in de Duisternis', opent met het

* Of Nixon wel of niet een vrijmetselaar was, is niet duidelijk. In verscheidene bronnen worden veertien Amerikaanse presidenten gekoppeld aan de vrijmetselarij, van wie Gerald Ford de laatste was. Nixon wordt in die lijst niet genoemd.

** Vermoedelijk betreft dit een verwijzing naar de televisie-interviews van de Britse journalist David Frost met Nixon in 1977.

bijbelse citaat 'In den beginnen was het woord...' en poneert dan de stelling dat taal 'een van de meest gebrekkige vormen van communicatie is', een verhandeling die vanuit een satanisch perspectief misschien logisch is, maar niet geheel overtuigend uit de verf komt.

Vermakelijker is de rubriek 'Stemmen uit de Diepte', ofwel ingezonden brieven. 'Broeder R. te Brussel' schrijft het volgende:

Geachte redactie,

Met plezier las ik het eerste nummer van SHEMHAMFORASH [sic]. Ook heb ik me opgegeven voor de colleges. Ik schrijf U in verband met de volgende vraag: hoe denkt het Satanisme over zielsverhuizing oftewel reïncarnatie? Zelf bezit ik herinneringen die wel uit een ander leven moeten stammen, daar ze zich afspelen in landen waar ik in dit leven nog nooit ben geweest.

Dr. LaVey zegt in een van zijn werken dat het de taak van elke Satanist is, zich het leven zo prettig mogelijk te maken en daarbij geen enkel middel te schuwen dat voordeel oplevert. Echter, volgens de gangbare theorieën over reïncarnatie is het zo dat elk leven bepaalt hoe het volgende wordt. Oftewel, gedraag ik me in dit leven als een beest, dan heb ik kans in een volgend leven inderdaad als dier opnieuw te worden geboren. Of als mens, maar dan misschien heel armoedig of misvormd. Om hoger op te komen in de reeks wedergeboortes moet men dus volgens bepaalde normen leven. Mijn vraag is nu, is hier iets van waar, en zo ja, welke normen gelden dan?

Ik maak mij hierover nogal zorgen en durf in mijn omgeving niets te vertellen over herinneringen uit vorige levens, uit angst dat iedereen mij voor gek zal verklaren. Nog een laatste opmerking: een van de redenen dat ik Satanist ben geworden is, dat ik heel lang geleden deel uitmaakte van een geheim Broederschap, iets Egyptisch, denk ik, want ik herinner mij woestijnzand, een grote rivier en grote kalse tempels. Zou dit kunnen kloppen? Wat voor Broederschap kan dit geweest zijn?

Het was niet ongewoon voor de 'redactie' van *Shemhamforash* (in essentie bestond die dus uit de al eerder genoemde secretaris) om, bij gebrek aan echte ingezonden brieven, er gewoon zelf een te schrijven. In bovenstaande ingezonden brief klinkt niet echt een Belgisch dialect door, maar we moeten aannemen dat de ontboezeming en de vraag van broeder R. echt is. Het antwoord van de redactie blijft aan de oppervlakte en moet de arme satanist vertwijfeld of zelfs teleurgesteld hebben:

Een volledig antwoord op uw brief zou te uitgebreid en dus te plaatsrovend worden [achter in het boekje blijven twee volle pagina's blanco!].

Daarom in het kort: Herinneringen uit z.g. vorige levens hebben meestal weinig met reïncarnatie te maken. Zij komen voort uit genetische informatie, aerische sporen of vindplaatsen in het collectief onderbewustzijn. U hoeft zich in elk geval geen zorgen te maken over volgende wedergeboorten: de fabels welke hierover de ronde doen worden ingegeven door theologische fraudeurs van het rechterpad. Indien U echter colleges komt volgen aan het Satanisch Seminarium zal dit onderwerp overigens uitvoerig worden behandeld.

De Redactie.

‘Des Duivels Dagboek’ sluit dit tweede nummer van *Shemhamforash* af. In vijf korte mededelingen wordt nieuws wereldkundig gemaakt met betrekking tot de colleges (‘De eerste lezingencyclus is op 10 sept. onder grote belangstelling van start gegaan. Er zijn nog enkele plaatsen open.’), die elke vrijdag om 19.30 uur aanvangen.

Van meer reclamische aard is de mededeling dat *The Satanic Bible* en *The Satanic Rituals* ‘weer voorradig zijn’. Ook de Nederlandse vertaling, de *Satanische Bijbel*, voor 25 gulden. Baphomets [buttons] kosten een tientje, ‘en gevat in zilveren rand met zilveren ketting voor fl. 60’.

In Brugge staat een door Maarten te verzorgen gastcollege gepland, de Libertijnen, ‘dat zijn de leden van de orde van St. Francis’, organiseren op 9 oktober een open avond in het Satanisch Ontmoetingscentrum van de Grotto Magistratis aan de Oudezijds Voorburgwal 59 (aan alle leden en belangstellenden werd verzocht om 21.00 aanwezig te zijn in gepaste regarnalia, sensuele kleding in de Satanische kleuren zwart, rood en zilver), en ‘voorgedragen voor de 3° graad (de orde van Mendes) is Gerardus Ceelie,* gezien zijn voltooide studieprogramma aan het Satanisch Seminarium’. In de eerste graad werd opvallend genoeg een Engels lid genoemd – mogelijk fictief – en enkele zusters van de Walburga Abdij.

* Kerk van Satan-lid van het eerste uur, Bertus, die bijna tegelijk met Jean in 1970 bij het Sex Theater kwam werken.

5e Quintaal XIX Ante Satan

Over *Shemhamforash* in 1983 en 1984 is niets bekend, maar vermoedelijk bleef in die jaren de formule en verschijningsfrequentie (met welke regelmaat het blad in de eerste jaren verscheen, is niet bekend) min of meer hetzelfde. Pas met het verschijnen van het 5e Quintaal** van XIX A.S. (1985) kwam daar verandering in:

** De satanische kalender begon met het vijfde quintaal, dan het vierde, derde, tweede en eindigde met het eerste.

Velen zullen uitermate verbaasd zijn, maar dit is werkelijk de nieuwe SHEMHAMFORASH en wel in een geheel vernieuwde vorm. De opzet is als volgt: SHEMHAMFORASH zal voortaan 5 maal per jaar verschijnen als extra dik nummer (een nummer per Quintaal). In deze nummers zult u

naast allerhande artikelen de rituelen aantreffen voor het betreffende Quintaal. Dit zullen acht rituelen zijn voor de Sabbath's van dat Quintaal en de rituelen voor de bijzondere Satanische nachten. Zoals u allen zult weten houden wij m.b.t. het volvoeren van rituelen voor beginnend Satanisten de Satanische kalender aan. Dit betekent dat iedere negen dagen een ritueel zal worden volvoerd. Deze rituelen zijn slechts toegankelijk voor leden van de Kerk van Satan met dien verstande, dat het voor ieder mogelijk is tenhoogste drie maal een ritueel bij te wonen zonder lid te worden van het Kerkgenootschap. De voorwaarden voor lidmaatschap treft u aan in het tweede schriftuur van deze SHEMHAMFORASH.

De tijdens Walpurgisnacht uitgesproken jaarverslagen van de Walburga Abdij, Satanisch Seminarium en de Grotto Magistratis staan woordelijk afgedrukt, en in het laatste wordt er teruggeblikt op de gebeurtenissen van 1984: 'Het afgelopen jaar hebben de satanisten in Nederland kennis kunnen maken met een ware heksenvervolging. Diverse overheidsinstanties hebben zich op ons gestort, en hebben met grove middelen getracht een einde te maken aan de activiteiten van de Kerk van Satan in Nederland.'

Maarten sprak in zijn jaarverslag ook uit dat, 'zoals bekend', hij zijn ontslag had aangeboden 'ten faveure van de Grotto Cavernis Rome en de magister caverni aldaar', maar dat de Raad van Negen Onbekende Mannen dit terugtreden niet had geaccepteerd, 'zodat ik hier nu nog steeds voor u sta als magister templi'. Wat de reden voor dit voorgenomen terugtreden c.q. verhuizing naar Rome betekent, en of het op waarheid berust, is niet bekend. Te vermoeden valt dat alles wat in *Shemhamforash* afgedrukt stond, slechts ten doel had om voor de buitenwereld de schijn op te houden dat hier sprake was van een actief, werkelijk bestaand en functionerend kerkgenootschap.

Actief was men bij de Kerk van Satan zeker, het bestond werkelijk en functioneerde als een strak gemanaged bedrijf. Openingstijden, voorwaarden van toegang, entreegelden — alles stond keurig op papier. Met wat goede wil zou in het gepresenteerde de facto een heuse kerk kunnen worden gezien. Alleen de belastingdienst en de overheid zagen dat anders.

Rituelen

Het zal niet verbazen bij een religie waar de natuur zo'n grote rol speelt, dat er naast de al genoemde exotische culturen uit het Midden-Oosten ook uit Keltische hoek rituelen in *Shemhamforash* terechtkwamen. Wie een beetje thuis is in de voorchristelijke geschiedenis van West-Europa, heeft weleens gelezen over of gehoord van heilige attributen of symbolen als maretak, de heilige eik, de maan, de zon, en natuurfenomenen

Shemhamforash, xx A.S. (1986), 4e quintaal, p. 20: Amduscias, 'grand-duc aux enfers', een eenhoornachtige demon, die voor zijn meester in mensengedaante verschijnt en het geluid van (onzichtbare) trompetten laat weerschallen. Gravure door M. Jarrault naar een tekening van Louis Breton, in *Dictionnaire Infernal* (1863) van J. Collin de Plancy.

PRIVÉCOLLECTIE

2. HET LIDMAATSCHAP VAN DE KERK VAN SATAN

De Raad van Negen Onbekende Mannen heeft in overleg met de Hoge Raad van Negen Onbekende Mannen besloten tot de volgende richtlijnen voor donaties m.b.t. leden van de Kerk van Satan, leden van de Hell-Fire Club en studenten aan het Satanisch Seminarium.

De Kerk van Satan.

Voor de leden van de Kerk van Satan zijn voor het jaar XIX de volgende richtlijnen van kracht. De donatie aan het Kerkgenootschap bedraagt 4% van het netto jaarinkomen. Dit bedrag kan ineens of in vijf gelijke delen per Quintaal gedoneerd worden. Leden van de Kerk van Satan zijn automatisch ook lid van de Hell-Fire Club.

De Hell-Fire Club.

De richtlijnen voor donatie m.b.t. de Hell-Fire Club zijn als volgt. Het lidmaatschap bedraagt Fl. 400,- per jaar, te voldoen ineens of in vijf termijnen van Fl. 80,-. Per bezoek aan de HFC wordt een donatie gevraagd van Fl. 50,-. Niet-leden van de HFC kunnen worden geïntroduceerd tot drie maal toe. Wensen zij verder van de faciliteiten van de HFC gebruik te maken, dan dienen zij lid te worden. Leden van de Kerk van Satan zijn vrijgesteld van het lidmaatschapsgeld.

Het Satanisch Seminarium.

Het collegegeld voor studenten aan het Satanisch Seminarium bedraagt voor het jaar XIX Fl. 999,-. Indien men per college of per cursus wenst te doneren, dan worden de richtlijnen hiervoor kenbaar gemaakt.

Informatie Centrum Grotto Magistratis Amsterdam

De Grotto Magistratis Amsterdam heeft een permanent informatie centrum ingericht in haar gebouw. Dit centrum is geopend iedere woensdag t/m zaterdag van 16.30 - 20.00 uur. Indien u nader en mondeling over alle activiteiten van de Grotto Magistratis Amsterdam geïnformeerd wenst te worden, dan verzoeken wij u langs te komen.

Adres:
GROTTO MAGISTRATIS AMSTERDAM,
O.Z. VOORBURGVAL 59
AMSTERDAM

POSTBUS 16481 1001 RN AMSTERDAM

als donder en bliksem. Weinigen zullen bekend zijn met bijvoorbeeld het ritueel van het Grote Wiel, te volvoeren op 18 Wenham, zondag 19 mei 1985. Of het bestaat? Beslist, als we afgaan op onze secretaris / auteur en *Shemhamforash*.

‘Het is geen ritueel van extase,’ schrijft hij, ‘maar een ritueel van innerlijke kracht, van stilte.’ Na een volledige wassing met koud water waarna men elkaar (en in het geval dat men het ritueel alleen volvoert, zichzelf) met de handen droogwrijft. ‘Men dient innerlijk een zo serene mogelijke rust te creëren. Raak absoluut niet opgewonden.’ Voor de verandering lijkt hier seksuele energievrijmaking niet de eerste prioriteit. Ook ‘verdient het aanbeveling lopend naar de gewijde plaats te komen. Indien dit praktisch onuitvoerbaar is, dan dient men ten minste het laatste kwartier van de reistijd lopend af te leggen.’

Vervolgens, wanneer de deelnemers de kapel hebben betreden, vormen zij paren, twee aan twee, en synchroniseren door middel van ademhalingsoefeningen hun hartslag, zodat die bij beiden gelijkloopt. Na de vereiste handelingen en uitspraken van de priester neemt het altaar liggend plaats op de magische cirkel en spreidt haar armen en benen, zodanig dat hoofd en ledematen de vijf punten van de ster aanraken. Ten slotte, na verdere rituele tekst, nemen de deelnemers met de armen losjes langs het lichaam liggend plaats rondom de magische cirkel, waarbij hun voeten de rand van de cirkel raken. ‘Zo vormen alle deelnemers tezamen de spaken van het grote wiel.’

De prior dooft alle kaarsen. De deelnemers volgen nu verder de instructies van de priester, die hen zal leiden naar het astrale niveau van samenzijn met de magische krachten van de natuur. De deelnemers richten hun ogen op het verlichte wiel dat boven de cirkel hangt. Zij komen tot diepe rust en halen langzaam en regelmatig adem. Zij luisteren naar het geluid van de stilte. Zij concentreren zich zodanig op het licht, dat zij dit blijven zien, ook nadat zij de ogen hebben gesloten. Zij voelen de aarde onder hen draaien. Zij voelen zich één worden met de natuur, zij ruiken de natuur, zij horen de natuur. Als zij hun ogen sluiten zien zij het grote wiel. Zij denken en weten zichzelf deel van het wiel. Het wiel zal langzaam gaan draaien; de kosmische carrousel, waar de deelnemers deel van uitmaken. Het wiel, dat men zelf is, zal sneller en sneller gaan draaien. Verzet u niet, er is geen gevaar. U zal uzelf voelen opstijgen in de draaiing van het wiel. U kunt neerzien op de aarde. Langzaam keert u nu weer terug. Het is volbracht. Blijf voortdurend de instructies van de priester opvolgen en stijg aan zijn hand op tot grote hoogten.

De priester zal tot slot een rituele gelaatswassing geven aan het altaar.

Shemhamforash, XIX A.S. (1985), 5e quintaal,
p. 12: Het lidmaatschap van de Kerk van Satan.
PRIVÉCOLLECTIE

* Naar het souterrain, de ruimte waar de Hell-Fire Club samenkwam.

Shemhamforash, xx A.S. (1986),
3e quintaal, p. 14: *Necronomicon*.
PRIVÉCOLLECTIE

Shemhamforash, xix A.S. (1985), 5e quintaal,
p. 31: In 'The Testimony of the Mad Arab' zijn
deze tekens in een grijze steen gegraveerd; de
steen is de *gate to the Outside*. In het ritueel
wordt de steen de Poort van Gandir genoemd.
Doorgaans worden deze magische tekens, die
in meerdere rituelen worden aangewend, de
tekenen van de Wachter genoemd.

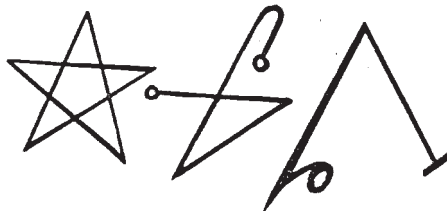
PRIVÉCOLLECTIE

Hierna treden de deelnemers een voor een naar voren en zal het altaar hen een rituele gelaatswassing geven. Men gaat na de wassing naar beneden* en neemt plaats op het grote bed. Serene rust blijft in de geest. De deelnemers kunnen elkaar zachtjes aanraken en strelen als zij op het bed zijn gezeten.

Het ritueel van het Grote Wiel 'dient men te zien als een samensmelting van diverse Keltische rituelen die zijn teruggevoerd naar de basis, de oervorm'. De Welshe legende van Bran's Head, opgetekend in het tweede boek van de *Mabinogi*, 'Branwen, Daughter of Llŷr', is niet direct gerelateerd aan het ritueel, maar wordt kort omschreven bij wijze van inleiding.

Necronomicon, volgens *Shemhamforash* een 'uiterst geheim geschrift', is geschreven door H.P. Lovecraft, onder het pseudoniem van Abdul Alhazred ('de gekke / gestoorde Arabier'). Lovecraft wordt tegenwoordig beschouwd als een van de belangrijkste horrorauteurs van de twintigste eeuw, die ook sciencefiction en kosmologie in zijn verhalen verwerkte. Je zou hem een literaire Giger kunnen noemen.

Het in *Shemhamforash* beschreven ritueel van Kutulu (eigenlijk Cthulhu, een godheid uit Lovecrafts sciencefiction/horror-novelle *The Call of Cthulhu* uit 1928) (9 Wenham, dinsdag 28 mei 1985) is losjes gebaseerd op het verhaal 'The Testimony of the Mad Arab' in *Necronomicon*, en het (door de deelnemers zelf vervaardigde) amulet van Kutulu, magische tekens en maanlicht spelen er een rol in.

Het ritueel van Seth (18 Chattox, donderdag 6 juni 1985) is, zoals de naam al impliceert, 'een Egyptisch ritueel, hoewel er veel invloeden in te herkennen zijn uit de Enochiaanse cultuur. Zoals bekend heeft de cultuur van Leimuria zich o.a. sterk in Egypte doen kennen. Juist hierom is de Egyptische occulte traditie uniek.' Een urn met de as van een van tevoren verbrand evocatieperkament en de Negende en de Zevende Enochiaanse Sleutel spelen in dit ritueel een rol.

Wederom Keltisch (Welsh) van oorsprong is het ritueel van Nudd (9 Chattox, zaterdag 15 juni 1985). Hier wordt de priester ook druïde genoemd en komt een verder niet uitgelegde *korrigan* voor, die als altaar

fungeert. Een korrigan is een elf of dwergachtig wezen (gnoom) uit de Brythonische* mythologie. Korrigans staan erom bekend dat ze een afkeer hebben van priesters, kerken en in het bijzonder de heilige maagd Maria.

Gwynn ap Nudd ('witte [in de betekenis van schone / heldere] zoon van Nudd') is de mythische koning van de Tylwyth Teg, het 'rechtvaardige volk', en heerser van de Welshe onderwereld, Annwn. Hij wordt door de priester aangeroepen: 'O machtige Nudd, heer van de hel, zend ons uw zoon Gwynn, opdat uw magische kracht in ons zal varen.'

Op de langste dag van het jaar, 3 Chattox, vrijdag 21 juni 1985, werd het feest van Leimuz gevierd, in de openlucht.

De nacht van Gruad, een van de vijf satanische feestnachten, vond plaats op 18/19 Begue, maandag 24 op dinsdag 25 juni 1985. Meester Gruad was een priester-geleerde, werkzaam in de Leimuriaanse hoofdstad Zukong Gimorlad-Siragosa, en trachtte een politieke omwenteling in zijn land te bewerkstelligen. Toen hij in politiek opzicht geen voet aan de grond kreeg, besloot hij een zonnecultus te herintroduceren en het land te vernietigen door zonnekracht. 'Hij bouwde een duizenden meters hoge pyramide met in het bovenste gedeelte een reusachtige afbeelding van een oog gegraveerd:** het oog van de zon dat in de vijfde dimensie kijkt.'

Door de op wetenschappelijke wijze gecreëerde zonnevlam ging het continent Leimuria ten onder. Gruad en zijn volgelingen hadden zich van tevoren teruggetrokken in de bergen van wat later Tibet zou worden. 'Gruad leefde verder in de bergen van Tibet samen met zijn volgelingen en zette de lijnen uit voor de toekomst.'

Een belangrijk genotmiddel in de Leimuriaanse maatschappij was het hallucinerend kruid, met name marihuana. Gruad zwoer het gebruik hiervan af en introduceerde gegist druivensap: wijn. 'De Satanisten vierden de Nacht van Gruad, daar de gebeurtenissen die deze dag plaatsvonden het voortbestaan van de mensheid garandeerden.'

Het 'oude' genotmiddel marihuana en het 'nieuwe', wijn, spelen een rol in de nacht van Gruad: ter voorbereiding 'schaft [men] zich een fles rode wijn aan (een per persoon) van een voor dit ritueel numerologisch verantwoord jaar: bij voorkeur 1966, echter ook is mogelijk: 1984, 1975, 1957, 1948, 1939, 1930, 1921 etc.' [een interval van telkens negen jaar]

Na het 'wijden' van de fles (de Negentiende Enochiaanse Sleutel, het teken van de cornu, het van hals naar bodem afstrijken van de fles), bleef de fles thuis achter en gingen de deelnemers aan het ritueel gezamenlijk dineren in een restaurant 'waarvan de keuken in overeenstemming is met het land waaruit de wijn afkomstig is' en waar de tafel van de deelnemers was uitgerust met vier brandende kaarsen in de kleuren

* Onderfamilie van de Eiland-Keltische talen.

** Vergelijk een soortgelijke afbeelding van het Alziend Oog (*Eye of Providence*) van God op het Grootzegel van de Verenigde Staten en het Amerikaanse 1-dollarbiljet: het symbool van de vrijmetselarij.

rood, zwart, wit en zilver, en na elke slok wijn die werd genuttigd gezamenlijk de bezwering ‘Ol sunuf babalon!’ [‘Ik ben slecht!’] werd geuit, diende men thuis om precies 24.00 uur de daar wachtende fles verder te zuiveren ‘van storende invloeden’: terwijl de Negentiende Enochiaanse Sleutel werd gelezen, brandde men een zwarte kaars waarvan men het kaarsvet op de hals van de fles liet druppelen. Vervolgens moest men de kaars laten opbranden of, als dat niet mogelijk was, te vernietigen.

Nadat men de fles heeft gezuiverd, gaat men geknield of in kleermakerszit op de grond zitten. Men sluit de ogen en spant de spieren. Men concentreert zich op de denkwereld van het Satanisme. Men doet dit totdat een diepe, alles omvattende gedachte in de geest opkomt. Deze gedachte/spreuk schrijft men direct op een middelgroot vel papier. Dit papier neemt men mee naar het ritueel.

Tijdens het ritueel van DE NACHT VAN GRUAD zal worden herdacht de verwerping door Gruad van de verdoovende kruiden. Hiervoor dienen alle deelnemers mede te brengen naar het ritueel een kleine hoeveelheid verdovend kruid (bijv. marihuana).

In de nachtelijke bijeenkomst werd op rituele wijze het ‘nevelsluiers werpende kruid’ vernietigd en een heildronk uitgebracht op het sap van de druif als ‘elixir van extase’.

Ten slotte werden de evocatiepapieren* ritueel verbrand en begaven de deelnemers zich na afloop van de ceremonie ‘naar een ruimte beneden de kapel, en zorgen dat de rest van de avond staat in het teken van de vinding van Gruad: de wijn, en de wereld van Yog-Sothoth: de CHAOS!’

In de tot dusver beschreven rituelen speelde seks een ondergeschikte rol, maar lag de nadruk op elementen uit transcendent meditatie (concentratie-oefeningen, verinnerlijking, klanktherapie) en yoga (lichaamshoudingen, ademhalingsoefeningen). De naamloze secretaris, alsmede Maarten en Bertus (onder de naam Zahgurim), zijn in die aflopende volgorde verantwoordelijk geweest voor de redactionele inhoud van *Shemhamforash*. De diverse noms de plume die onder artikelen en in het colofon staan (meester Themoclae, meester A. Kadmon, meester Alphonsius, meester doctor Zanpher, meester Namru, meester Lugalabdubur, meester Klautzius, kruidenmeester Llywellim, daemon Shurlah, broeder Narmak, broeder Mardukishar, broeder Mephisto, (de Vlaamse) broeder Gregorius,** broeder Waldisco, moeder Daemona, zuster Zisi, zuster Hydrapha, zuster Franca, zuster Liathar, zuster Barstakrfrah, zuster Irene, zuster Strala, zuster Fem, zuster Basta, zus-

* In juli 1985 ontvingen de abonnees een brief van de Kerk van Satan met de volgende mededeling: ‘Geachte zusters en broeders, In de *Shemhamforash* van het 4e quintaal wordt bij diverse rituelen beloofd, dat er achter in de *Shemhamforash* enkele stukjes gewijd evocatiepapier te vinden zouden zijn. Helaas zijn deze stukjes evocatiepapier door een foutje op onze postkamer niet meegestuurd. Hiervoor onze excuses. Hierbij treft u het benodigde evocatiepapier aan.’

** Tijdens mijn gesprek met de samensteller van *Shemhamforash* herinnerde hij zich dat hij deze naam had ontleend aan Gregorius, de das uit *Paulus de boskabouter*.

ter Gizellah (bibliothecaresse), zuster Sin, zuster Namsrtam, vrouwe Balsalim) zijn in de meeste gevallen naar alle waarschijnlijkheid geschreven door een en dezelfde persoon, namelijk onze secretaris.

In het navolgend – onverkort weergegeven – ritueel ter vernietiging van Fnorden is het niet anders.

INLEIDING BIJ HET RITUEEL TER Vernietiging van Fnorden

Zoals bekend staat in de *Metamantismus** geschreven dat onze 'ziel' bestaat uit een complex van Fnorden. Deze Fnorden drukken op ons en derhalve kunnen wij slechts dan geheel vrij zijn, als dit Fnorden-complex is vernietigd. Fnorden kunnen slechts dan vernietigd worden, als zij door de bezitter ervan als zodanig herkend worden. Hieruit valt af te lezen, dat het zeer moeilijk is, om in één klap het complete Fnorden-complex te vernietigen. Immers men zou dan zijn complete Fnorden-complex dienen te kennen.

Binnen het RITUEEL TER Vernietiging van Fnorden is het de bedoeling dat iedere deelnemer zo veel mogelijk Fnorden vernietigt. Dit is mogelijk, omdat de ideale omstandigheden voor de vernietiging van Fnorden binnen dit ritueel worden gecreëerd. Het blijft echter van de deelnemers afhangen of en zo ja welke Fnorden daadwerkelijk gesaneerd worden. Om tot een zo groot mogelijk effect te geraken, is het noodzakelijk dat iedere deelnemer in de dagen voorafgaand aan het ritueel zich naar binnen keert en in zijn geest zoekt naar Fnorden. Men kan deze zoektocht het best op de volgende wijze ondernemen:

- men begeeft zich in een kamer die goed verduisterd kan worden.
- men tekent een pentagram op de grond met een doorsnee van ten minste 50 cm. Indien men niet over een vloer beschikt waarop kan worden getekend, dan kan dit pentagram ook middels rood lint gelegd worden.
- in het midden van het pentagram plaatst men een brandende kaars.
- men verduistert nu de ruimte; slechts de kaars (zwart of rood) brandt.
- men zegt de volgende spreuk:

SALAMANDER MOET FONKELEN,
UDINE MOET DEINEN,
SYLPHE VERDWIJNEN,
KOBOLD ZICH KRONKELEN,
IN 'T VUUR MOET GIJ VLIEDEN,
SALAMANDER!
SUIZEND IN VLAMMEN ZIEDEN,
GLOREN
MOET G', UDINE, ALS METEOREN,

* Uitgave van de Kerk van Satan, 1986.
Hierin staat te lezen: 'De *Metamantismus* is een kleine gids door de denkwereld van de Satanist met het doel diens belevingswereld voor eenieder toegankelijk te maken.'

SYLPHIDE

HULP MOET GIJ HIER BIEDEN.

INCUBUS, INCUBUS (indien u een vrouw bent dan: succubus)

ALS GIJ VERSCHIJNT, BESLUIT IK ALDUS.

KWAAMT GIJ UIT DUISTRE,

DUIVELSE KLUISTREN?

ZIE DAN DIT TEKEN,

DAARVOOR BEZWEKEN

DE HELSCHE SCHAREN!

EN RIJZEN ONS DE HAREN.

WACHT NIET MAAR ZWICHT

VOOR DIT VLAMMEND BRANDEND LICHT!

EN GEEF MIJ UW ONEINDIG WIJZE LES!

KOM TOT MIJ MEPHISTOPHELES!!!

- men dient zich nu verder op de kaarsvlam te concentreren en aldoende de geest naar binnen te richten. Tast uw innerlijk af en tracht de Fnorden te localiseren.

Deze handelingen verricht u ten minste tweemaal voor het ritueel. Nadat u voor de laatste maal uw geest hebt onderzocht, spreekt u nog eenmaal de spreuk. Nu neemt u het pact. De tekst van het pact treft u hieronder aan. Het pact dient u zelf te maken. U neemt een stuk perkament en schrijft de tekst hierop met bruine inkt. Ook bestaat de mogelijkheid via de Grotto Magistratis of via uw lokale grotto een pact te betrekken. Informeert u hiertoe bij de juiste instantie.

PACT

HEDENT OPTEN DAGH ..... A.S. SEIT GHIJ SAEM GHECOMEN IN DE SCHAEDUW VAN HET VERHEFFENSTE ALLE SYMBOLE BAPHOMET ENDE SEIT GHIJ AENWESIGH MET UWEN LIGHAEM OFTE MET UWEN GHEEST OM U ONDERLINGHE VOOR HET LEVEN TE VERBINDEN. DOOR TE ONDERSCRIFEN MET UWEN SELVE BLOET, VERBINT GHIJ..... SICH IN PACT MET DEN SWARTEN ME[E]STER. GHIJ SULT SATAN TEN BESTEN DIENEN, USELVE OVERGEVEN AAN DE LUSTEN VANT VLEESCH, ENDE GHIJ SULT LEREN INT HERTE DE SWARTE CONST. AL SOGLICE SULT GHIJ SATAN EEREN DUERE BRINGEN VAN OFFERS NO MIN ALS EENE MAEL IJDERE 18 DAEGHEN; OFFERS SEINDE EENE VROUW, RIJCDOMMEN VAN AERDE ENDE GHEEST, ALSOOC MENSCHEN OM HUNNEN SIELE TE GEVEN ENDE DIE FNORDEN UIJT TE BANNEN. GHIJ STAET AF UWE SIELE SODAT SATAN DIE SAL DESTRUEEREN ENDE U SODOENDE VRIJ SAL MAEKEN VAN FNORDEN. SATAN, DIE SWARTE DUFEL, SAL U GEEFEN ONBESMUEDEREN WISHEIJT ENDE VRIJHEIT INT LEEFEN. HIJ SAL U LIGHTENT

VOORGAEN IN DE DUIJSTERNISSE ENDE U LAEDEN MET SEXUELE ENERGIEN. HIJ SAL U SCHENKEN CRACHT UIJT DE DIEPE, U LAETEN DEELEN IN DE HOORN DES OVERVLOEDS ENDE HIJ SAL UWEN GROIJTSTE WENSCHEN VERVOLLEN, U OVERLAEDEN MET RIJCDOMMEN. EENEN DAEMON SAL UIJT HET HELSCHE VUUR COOMEN OM U BIJ TE STAEN.

ONDERTEKENING

U vult uw naam in en de Satanische datum en u ondertekent het pact met uw eigen bloed. Op de achterzijde van het pact schrijft u welke Fnorden u gaat vernietigen. Ter benoeming van iedere Fnord mag u slechts drie woorden gebruiken. Terwijl u dit doet dient u [zich] uw Fnorden zo concreet mogelijk voor te stellen. Het ingevulde en ondertekende pact dient u mede te nemen naar het ritueel. Tevens dient iedere deelnemer mede te brengen een rode roos. Tot slot dient iedere deelnemer tijdens het ritueel een rode band rond het hoofd te dragen. Deze band dient strak te zitten; enigszins te knellen.

HET RITUEEL TER VERNIETIGING VAN FNORDEN

De deelnemers betreden de kapel. Zij dragen het pact in de linkerhand. Zij knielen rond de cirkel. In het midden van de cirkel brandt een zwarte kaars; verder heerst duisternis. De deelnemers concentreren zich op de vlam van de kaars en zij zoeken in hun geest naar de gelokaliseerde Fnorden. Na enige tijd betreedt de prior de kapel en ontsteekt de overige kaarsen. De priester treedt binnen met het altaar. Zij gaat in het midden van de cirkel staan. De priester spreekt:

BROEDERS EN ZUSTERS, WIJ ZIJN HIER HEDEN AVOND TESAMEN GEKOMEN OM ONZE GEEST TE REINIGEN VAN DE BLINDMAKENDE DUISTERNIS! WIJ ZULLEN DE FNORDEN BESTRIJDEN DIE IN ONZE GEEST ZIJN BINNENGESLOPEN! ONZE VRIJHEID EN ONS GELUK, ONZE LUSTEN EN ONS HANDELEN WORDT INGETOOMD DOOR DE KNELLENDENDE BAND VAN FNORDEN. WIJ ZULLEN AFDALEN NAAR DE SPELONKEN VAN HET INNERLIJK EN DAAR DE SISSENDE SLAGEN VERNIETIGEN DIE ONS DENKEN VERGIFTIGEN. DE HELPER VAN ELDERS, ONZE ZWARTE MEESTER, ZAL ONS LEIDEN NAAR BINNEN IN ONZE GEEST. HIJ ZAL ONS DE WAPENS VERSCHAFFEN, DIE DE BANDEN, DIE ONS MET DE FNORDEN VERBINDEN, ZULLEN DOOR- KLIEVEN. HIJ ZAL LICHT BRENGEN IN ONZE DUISTERNIS; HET LICHT DAT LEIDT NAAR DE WARE KENNIS, NAAR DE BEVRIJDING VAN ONZE GEEST EN ONS LICHAAM. STAAT OP BROEDERS EN ZUSTERS.

De priester zegent het altaar en de ruimte. Hij plaatst het altaar op de altaartafel. Vervolgens volvoert hij de DERTIEN STAPPEN.

De priester gaat in zijn zetel zitten en spreekt:

BROEDERS EN ZUSTERS, WIJ ZULLEN ONZE HELPERS UIT DE HADES
GAAN AANROEPEN! PLAATST ALLEN UW MAGISCHE TEKENS!

De prior plaatst de baajerd in het midden van de cirkel. De deelnemers schrijven hun magische symbolen op de rand van de cirkel. Deze tekens zijn de volgende:

Indien de Fnord die vernietigd gaat worden betrekking heeft op:
SEXUALITEIT:

Indien betrekking op RELATIES MET ANDERE MENSEN:

Indien betrekking op HET EIGEN LICHAAM (lichamelijke gebreken, denken dat men lelijk is etc.):

Indien betrekking op CARRIÈRE:

Indien betrekking op DOOD:

Shemhamforash, XIX A.S. (1985), 5e quintaal,
p. 48: Magische tekens bij het Ritueel ter
Vernietiging van Fnorden.
PRIVÉCOLLECTIE

Indien algemeen/anders:

Onderwijl leest de priester de NEGENDE ENOCHIAANSE SLEUTEL. De priester neemt de brandende fakkel en loopt hiermee rond de cirkel terwijl hij spreekt:

NIIS MEPHISTOPHELES
NIIS MEPHISTOPHELES

De priester neemt weer plaats in zijn zetel en spreekt:

BROEDERS EN ZUSTERS, CONCENTREERT U OP DIT MAGISCH VUUR EN SPREEKT ZACHT VOOR U HEEN DE MAGISCHE WOORDEN DIE UW FNORDEN ZIJN. OH MACTIGE MEPHISTOPHELES, KOM TOT ONS EN VERLOS ONS VAN ONZE FNORDEN. WIJ WORDEN BEKNELD DOOR DE ERFENIS DER VALSCHEN! ONZE GEEST IS VERTROEBELD DOOR CHRISTELIJKE BLOKKADES; ONS HANDELEN WORDT VERVORMD DOOR DE KLAUWEN VAN HET ONBEWEEGLIJKE; WIJ ZIJN GEVANGEN IN HET WEB VAN HET WITTE LICHT. OH HEER UIT DE DUISTERNIS, TOON ONS UW ZWARTE LICHT; LAAT ONS PROEVEN VAN UW ONEINDIGE WIJSHEID, VAN DE WARE KENNIS, VAN HET WARE WETEN! WIJ HEBBEN GEZOCHT IN ONZE GEEST EN WIJ HEBBEN HET WITTE LICHT OPGESPOORD. TRED IN ONS EN HELP ONS AL HET VALSE LICHT IN ONS TE DOVEN!!

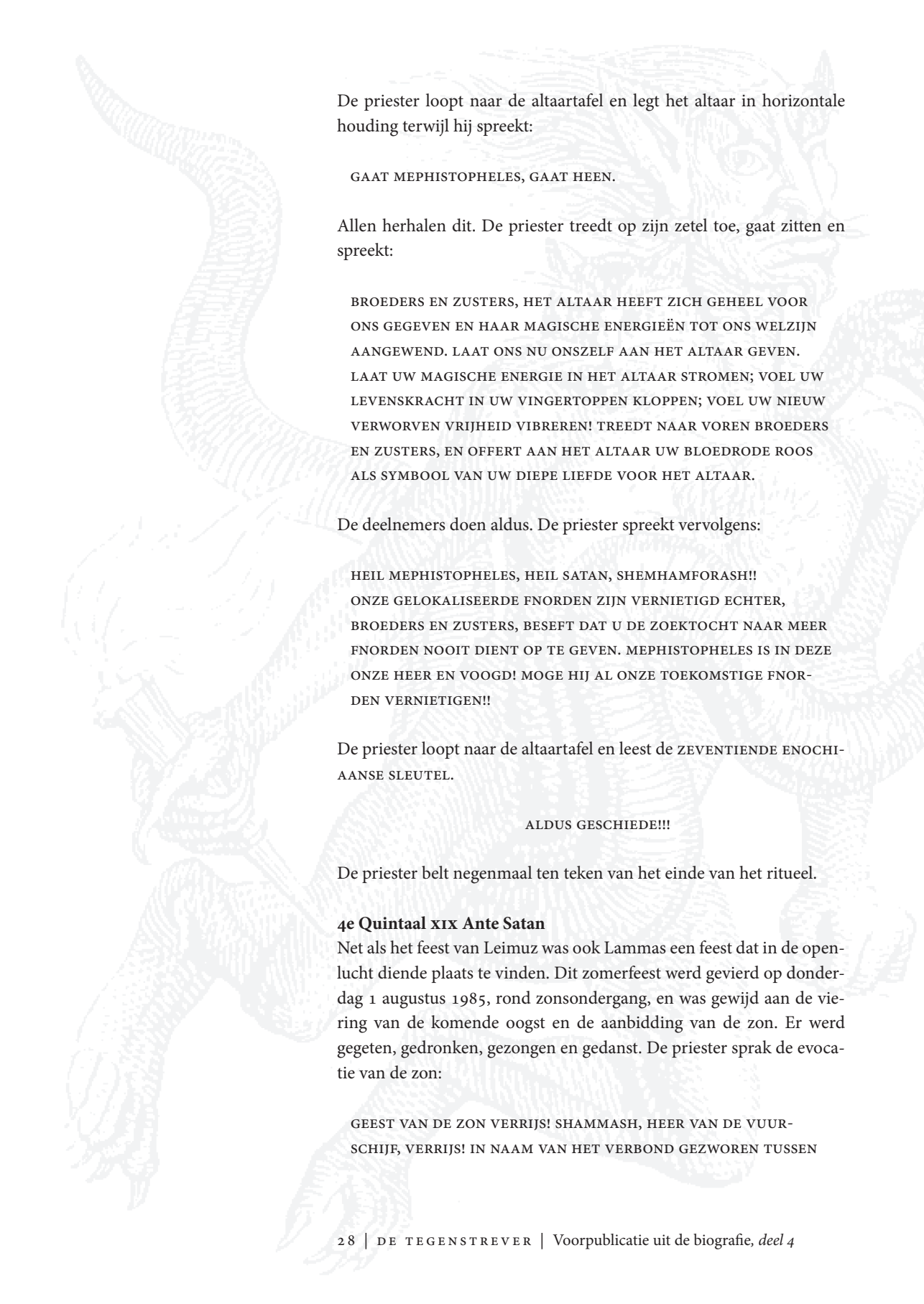
DAAL MET ONS AF IN HET DIEPSTE VAN ONZE GEEST EN RUK HET VERTERENDE IJS UIT ONS DENKEN. ONTSLUIT DE KOOIEN IN ONS MENTALE HANDELEN; VOER ONS NAAR HET HOGERE PLAN VAN HET ASTRALE BEWUSTZIJN. TIL ONS UIT BOVEN DE KETENEN VAN HET GRAUW. WIJ BELOVEN U EEUWIGE TROUW; EEN BELOFTE DIE WIJ MET BLOED HEBBEN GEDAAN. WIJ ZULLEN U DIENEN NAAR BESTE KUNNEN EN WETEN, WANT HET DIENEN VAN DE WARE WIJSHEID IS ONZE KRACHT!! BROEDERS EN ZUSTERS, BEZEGELT UW PACT!!!

De deelnemers treden een voor een naar voren en werpen hun pact in het vuur in de baajer, terwijl zij hun Fnorden uitspreken. Nadat allen aldus hebben gedaan, spreekt de priester:

BROEDERS EN ZUSTERS, MEPHISTOPHELES SPREEKT EN HANDELT MIDDELS HET ALTAAR! TREDT NADER EN ZENDT UW FNORDEN HEEN DOOR DIT MAGISCH MEDIUM. PROJECTEERT UW FNORDEN IN HET ALTAAR!!

De deelnemers treden een voor een naar voren en kijken het altaar diep in de ogen. Het altaar neemt de Fnorden en de band weg. De priester spreekt:

MEPHISTOPHELES HEB DANK VOOR UW WERKEN. GIJ HEBT ONS MEER VRIJ GEMAAKT DOOR ONZE UITGESPROKEN FNORDEN TOT U TE NEMEN. TREDT NU UIT EN NEEM ONZE FNORDEN MEDE. VERNIETIG ZE IN HET VERZENGEND VUUR DAT UW THUIS IS.

De priester loopt naar de altaartafel en legt het altaar in horizontale houding terwijl hij spreekt:

GAAT MEPHISTOPHELES, GAAT HEEN.

Allen herhalen dit. De priester treedt op zijn zetel toe, gaat zitten en spreekt:

BROEDERS EN ZUSTERS, HET ALTAAR HEEFT ZICH GEHEEL VOOR ONS GEGEVEN EN HAAR MAGISCHE ENERGIEËN TOT ONS WELZIJN AANGEWEND. LAAT ONS NU ONSZELF AAN HET ALTAAR GEVEN. LAAT UW MAGISCHE ENERGIE IN HET ALTAAR STROMEN; VOEL UW LEVENSKRACHT IN UW VINGERTOPPEN KLOPPEN; VOEL UW NIEUW VERWORVEN VRIJHEID VIBREREN! TREEDT NAAR VOREN BROEDERS EN ZUSTERS, EN OFFERT AAN HET ALTAAR UW BLOEDRODE ROOS ALS SYMBOOL VAN UW DIEPE LIEFDE VOOR HET ALTAAR.

De deelnemers doen aldus. De priester spreekt vervolgens:

HEIL MEPHISTOPHELES, HEIL SATAN, SHEMHAMFORASH!!
ONZE GELOKALISEERDE FNORDEN ZIJN Vernietigd echter,
BROEDERS EN ZUSTERS, BESEFT DAT U DE ZOEKTOCHT NAAR MEER
FNORDEN NOOIT DIENT OP TE GEVEN. MEPHISTOPHELES IS IN DEZE
ONZE HEER EN VOOGD! MOGE HIJ AL ONZE TOEKOMSTIGE FNOR-
DEN Vernietigen!!

De priester loopt naar de altaartafel en leest de ZEVENTIENDE ENOCHIAANSE SLEUTEL.

ALDUS GESCHIEDE!!!

De priester belt negenmaal ten teken van het einde van het ritueel.

4e Quintaal XIX Ante Satan

Net als het feest van Leimuz was ook Lammas een feest dat in de openlucht diende plaats te vinden. Dit zomerfeest werd gevierd op donderdag 1 augustus 1985, rond zonsondergang, en was gewijd aan de viering van de komende oogst en de aanbidding van de zon. Er werd gegeten, gedronken, gezongen en gedanst. De priester sprak de evocatie van de zon:

GEEST VAN DE ZON VERRIJS! SHAMMASH, HEER VAN DE VUUR-
SCHIJF, VERRIJS! IN NAAM VAN HET VERBOND GEZWOREN TUSSEN

U EN HET MENSELIJK RAS,
ROEP IK U AAN. HOOR MIJ AAN
EN VERRIJS! VANUIT DE POORT
VAN DE GELIEFDE ISHTAR,
VANUIT DE ZONES VAN LIBAT,
ROEP IK U AAN! OH LICHT-
BRENGER IN HET DUISTER,
VERNIETIGER VAN ONWE-
TENDHEID, LAMP DER WIJS-
HEID, IK ROEP U AAN! SHAM-
MASH, BRENGER VAN HET
LICHT, IK ROEP U AAN! KUTU-
LU WORDT VERTEERD DOOR
UW MACHT! AZAGH-THOTH IS
IN UW AANGEZICHT VAN ZIJN
TROON GESTOTEN! ISHNIGAR-
RAB IS VERZENGD DOOR UW
STRALEN!

GEEST VAN DE VUURSCHIJF,
VERRIJS!! GEEST VAN HET
NIMMER DOVENDE LICHT,
VERRIJS!! GEEST DER VER-
SCHEURENDE SLUIERS VAN DE
NACHT, ONTKENNER VAN HET
DUISTER, VERRIJS!! GEEST VAN
DE DAGERAAD, OPEN WIJD UW
POORT!! GEEST DIE STRALEND
VERRIJST TUSSEN DE BERGEN,
OPEN UW POORT VOOR MIJ! BIJ
DE NAAM DIE MIJ IN DE ZONES
VAN ISHTAR WERD GEGEVEN,
BEVEEL IK U: OPEN UW POORT!

POORT VAN DE ZON, OPENT U VOOR MIJ! POORT VAN DE GOUDEN
SCEPTER, OPEN U VOOR MIJ!! POORT VAN DE LEVENSKRACHTEN,
OPEN U VOOR MIJ!! OPEN U!! OPEN U!!

Tijdens het Sangsarisch ritueel (9 Volta, zaterdag 10 augustus 1985), afkomstig uit het tweede deel van de Chonyid Bardo – een ritueel uit het *Tibetaans dodenboek*, men herinnere zich dat Gruad zich in de bergen van Tibet vestigde – bestond de mogelijkheid te communiceren met gestorvenen. ‘Men kan de krachten van de doden oproepen en aanwenden ter vervulling van de eigen wensen. Om tot communicatie te komen met een specifieke gestorvene is een uiterst nauwkeurig ge-

INTEKENBON FEEST VAN LAMMAS

Ja, noteert u mij als deelnemer aan het ritueel van LAMMAS.
Datum: 1 AUGUSTUS Tijd: rond zonsondergang. De plaats wordt slechts bekend gemaakt aan de deelnemers. Het ritueel vindt in de open lucht plaats.

NAAM: _____

ADRES: _____

PLAATS: _____

TELEFOON: _____

U ONTVANGT NADERE INFORMATIE VAN ONS.

OL SUNUF BABALON

GROTTO MAGISTRATIS AMSTERAM, POSTBUS 16481, 1001 RN,
AMSTERDAM.

OPSTUREN VOOR 20 JULI A.S.

Shemhamforash, XIX A.S. (1985), 4e quintaal,
p. 61: Intekenbon Feest van Lammas. 'A.S.'
achter 20 juli betekent hier – enigszins verwar-
rend – niet Ante Satanas, maar aanstaande.
PRIVÉCOLLECTIE

richte bundel energie nodig. Om een dergelijke bundel te kunnen uitzenden, dienen de deelnemers terdege geoefend te zijn. Daar dit ritueel bestemd is voor beginnend Satanisten / Occultisten, zal het gericht uitzenden van een bundel energie niet mogelijk blijken. Binnen dit ritueel zullen wij ons dan ook niet op een specifieke dode richten, maar op een gehele groep van doden, en wel op alle door toedoen van de wit-licht religies gestorven Satanisten.' In dit ritueel richtte men zich dus met name op de heksen en martelaars naar wie de satanische kalenderstadia zijn vernoemd (zie hoofdstuk 14). 'Om te komen tot een bevredigend contact, is de hulp nodig van goden / daemonen. Binnen het ritueel zullen dan ook de achteventig met vlammen omkranste bloed drinkende goden van het duister worden opgeroepen.'

In de inleiding tot de beschrijving van het ritueel van de Valse Macht wordt een fraai staaltje satanische dogmatiek opgedist, waarin de katholieke kerk een gevoelige pets van de duivelsklauw krijgt uitgedeeld.

Het ritueel van de Valse Macht stelt de potsierlijke grootpraters aan de kaak. Als symbool van de Valse Macht, het schijnheilig godsbegrip, wordt binnen dit ritueel de familie Borja gebruikt en wel met name Cesare Borja. De familie Borja kwam uit Spanje en begon in de 9e eeuw aan haar bloeiperiode, die tot in de 17e eeuw zou duren. In de 9e eeuw breidde deze familie haar macht uit naar Italië (Borgia). De Borja's waren een van de grondleggers van de katholieke kerk in haar huidige vorm, en leverden een groot aantal pausen. De hoge posities die zij bekleedden, verwierven zij door intrige, moord, omkoping etc. etc.

De auteur van *Shemhamforash* wijst de lezer er nog eens op 'dat de katholieke mis werd gebaseerd op de Satanische Zwarte Mis. Het is derhalve een misverstand te denken, dat de Zwarte Mis in de Middeleeuwen ontstond als omkering van de katholieke mis; neen, juist het omgekeerde was het geval. Puntje van kritiek naar onze secretaris is dat hij hier tegenspreekt wat Anton LaVey in *The Satanic Bible*, toch de meest gezaghebbende bron, verklaart: 'A black mass is essentially a parody of the religious service of the Roman Catholic Church.'

Om het symbool van de valse macht tijdens het ritueel af te straffen, dienden de deelnemers 'naar het ritueel mede te brengen een zweepje of een rottinkje of iets dergelijks'. Een heus tribunaal, een rollenspel – psychodrama – waarin 'Cesare Borja' ten tonele wordt gevoerd, maakt deel uit van het ritueel. De priester spreekt:

BROEDERS EN ZUSTERS, WIJ ZIJN HIER HEDEN SAMENGEKOMEN OM
DE SYMBOLEN VAN VALSE MACHT TE AANSCHOUWEN EN TE VER-

NIETIGEN! WIJ ZULLEN HET SATANISCH RECHT DOEN GELDEN EN DE SYMBOLEN VAN CHRISTELIJKE FNORDEN ONTBINDEN!! ONZE MACHTIGE HEER ASMODEUS ZAL ONS TERZIJDE STAAN, UIT ONZE MOND SPREKEN, DOOR ONZE OREN HOREN EN ONZE HANDEN BEWEGEN!! HEER ASMODEUS ZAL ZIJN DEMONISCHE BEUL MEDE-BRENGEN, ZIJN NAAM IS ABADDON!! LAAT ONS HEER ABADDON VERWELKOMEN TERWIJL HET SYMBOOL VAN VALSE MACHT, CESARE BORJA WORDT BINNENGELEID!!

Shemhamforash, xx A.S. (1986), 5e quintaal, p. 74: Een satanische martelaar vindt de dood op de brandstapel.
PRIVÉCOLLECTIE

De deelnemers scanderen: KOM KOM ABADDON!! Dit blijven zij doen totdat de priester een teken geeft. De prior leidt Cesare Borja binnen. Deze gaat midden in de cirkel staan!!
De priester leest de aanklacht voor:

AANKLACHT

ONDER DE SCHADUW VAN HET HEILIGSTE ALLER SYMBOLEN:
BAPHOMET, BIJ DE ALOMTEGENWOORDIGHEID VAN ONZE ZWARTE
HEER: DE GEHOORNDE, KLAGEN WIJ CESARE BORJA AAN OMDAT:

HIJ ZIJN BROEDER HEEFT VERMOORD; HIJ ZIJN ZWAGER HEEFT
VERMOORD; HIJ EEN GRONDLEGGER IS VAN HET MEEST VERDERFE-
LIJKE GELOOF ALLER TIJDEN: HET KATHOLICISME; HIJ RIJKDOM
HEEFT VERGAARD DOOR BEDROG EN INTRIGE; HIJ IN NAAM VAN
ZIJN ZELF ONTWORPEN GODHEID MILJOENEN HEEFT VERMOORD;
HIJ ANDERSDENKENDEN TOT HEKS HEEFT VERKLAARD EN VER-
BRAND; HIJ ONDERDRUKKING EN UITBUITING TOT EEN GODS-
DIENST HEEFT GEMAAKT; HIJ MIDDELS ZIJN GODSDIENST DE MEN-
SEN SCHULD HEEFT AANGEPRAAT; HIJ DE LUSTEN VAN HET VLEES
HEEFT VERBODEN; HIJ ZIJN MACHT UITSLUITEND HEEFT GEBRUIKT
OM ER ZELF BETER TE WORDEN; HIJ DE AANSTICHTER IS VAN
DUIZENDEN FNORDEN; HIJ DOOR ZIJN DOGMA'S VOORUITGANG
HEEFT TEGENGEHOUDEN; HIJ ZICHZELF EEN GOD IS GAAN WANEN
EN ALDUS GEHANDELD HEEFT; HIJ DE OUDE WETENSCHAP TOT
TOVENARIJ HEEFT GEMAAKT; HIJ MILJOENEN SATANISTEN HEEFT
DOEN LEVEN IN ANGST EN ONDERDRUKKING!!!!

De priester spreekt:

VERACHTELIJKE BORJA... ZIE MIJ AAN. ONTKENT GE DAT UW
MACHT IS GEBASEERD OP INTRIGE EN MOORD??

Borja ontkent dit.

ONTKENT GE DAT GE EEN GOD HEBT GESCHAPEN DIE DE MENSEN
SLECHTS ANGST INBOEZEMT??

Borja ontkent.

ONTKENT GE DAT UW GOD VERANTWOORDELIJK IS VOOR MILJOE-
NEN DODEN??

Borja ontkent.

ONTKENT GE DAT GIJ UW MACHT UITSLUITEND GEBRUIKT OM ER ZELF BETER VAN TE WORDEN??

Borja ontkent.

ONTKENT GE DAT GIJ UZELVE EEN GOD WAANT??

Borja ontkent.

De priester spreekt nu:

BROEDERS EN ZUSTERS, GE HEBT DE LEUGENS VAN DEZE POTSIERLIJKE BORJA AANGEHOORD. BROEDERS EN ZUSTERS, WIJ WETEN DAT DEZE CESARE BORJA ZIJN BROEDER EN ZIJN ZWAGER HEEFT VERMOORD, UITSLUITEND OM ZELF DE MACHT TE GRIJPEN. WIJ WETEN DAT HIJ EEN STEUNPILAAAR WAS VAN HET VERDERFELIJKE KATHOLICISME, DAT MILJOENEN MENSEN HEEFT VERMOORD DOOR HAAR VALSE ANGST-GOD. WIJ WETEN DAT HIJ VELE SATANISTEN OP DE BRANDSTAPEL HEEFT GEBRACHT. WIJ WETEN DAT DEZE BORJA ZIJN RIJKDOM HEEFT VERGAARD DOOR MOORD, INTRIGE EN VERRAAD!!

BROEDERS EN ZUSTERS, WIJ WETEN VOLDOENDE OM EEN OORDEEL UIT TE SPREKEN.

IS DEZE BORJA SCHULDIG OF ONSCHULDIG?

De deelnemers scanderen SCHULDIG SCHULDIG!! De priester spreekt:

ASMODEUS HEEFT DOOR UW MOND GESPROKEN. LAAT U NU LEIDEN DOOR ZIJN HAND, EN LAAT ONS ZIEN WAT ER VAN DEZE BORJA OVERBLIJFT ALS WIJ HEM ONTDOEN VAN ZIJN TEKENEN VAN MACHT. ONTMANTELT HEM!!!

Terwijl Borja om genade smeekt, komen de deelnemers op hem toe en ontdoen hem van alle versierselen en kleding. Zij werpen Borja op de grond. Terwijl zij dit doen vervloeken zij hem, en alles waar hij voor staat op luide wijze. Nadat zo is geschied, treden de deelnemers terug en spreekt de priester:

VERACHTELIJKE PRAALZIEKE BORJA, DAAR LIGT GE NU TERWIJL UW NAAKTE WEKE VLEES SIDDERT. GE JAMMERT OM GENADE, MAAR IN UW OGEN SCHITTERT NOG STEEDS VALSHEID! KNIEL NEER VOOR HET HEILIGSTE ALLER SYMBOLEN: BAPHOMET, EN LEG UW HOOFD OP DE ALTAAR-TREDE.

Borja doet dit. De priester spreekt:

SPREEK MIJ NA.
IK BEN SCHULDIG AAN MOORD EN INTRIGE!

Borja herhaalt.

MIJN GODHEID IS EEN VALSE.

Borja herhaalt.

SLECHTS IN BAPHOMET IS LICHT TE VINDEN.

Borja herhaalt. De priester spreekt:

BROEDERS EN ZUSTERS, TREEDT NAAR VOREN EN DIEN HEM DE
NEGEN REINIGENDE SLAGEN TOE.

Allen treden naar voren met de zweepjes en dienen Borja elk negen slagen toe. Onderwijl vervloeken zij hem en zijn geloof. Borja zakt ineen. Op een teken van de prior dragen enige deelnemers de doodskist naar het midden van de cirkel. Borja wordt in de kist geplaatst. De priester spreekt:

GIJ VALSE BORJA... MOGE GIJ EN ALLES WAAR GE VOOR STAAT
VERVLOEKT ZIJN TOT IN EEUWIGHEID VAN DAGEN!! MOGE UW
BEENDEREN ROTTEN EN DE MADEN UW WEKE VLEES WEGVRETEN.
DE AARDE NEEMT U NU TOT HAAR!!

De priester werpt op rituele wijze aarde in de kist.

HET WATER ZAL U DOEN ZWELLEN!!

De priester sprenkelt op rituele wijze wat gewijd water in de kist.

HET VUUR ZAL U VERTEREN!!

De priester verricht rituele handelingen met een zwarte kaars. Op een teken van de priester wordt de kist gesloten en naar de linkerzijde van de kapel gedragen. De priester spreekt:

OH MACHTIGE ASMODEUS... HEB DANK VOOR UW HULP. KEER NU
TERUG NAAR UW PALEIS IN DE ROTS!

OH RECHTVAARDIGE ABADDON... UW HAND HEEFT HET VONNIS
VOLTROKKEN... KEER TERUG NAAR HET DIEP! NEEMT MET U DE AS
VAN HET SATANISCH RECHT!

De prior plaatst een baajerd in het midden van de cirkel. De priester verbrandt de aanklacht, terwijl hij de ZEVENDE ENOCHIAANSE SLEUTEL leest. Vervolgens spreekt hij:

OH MACHTIGE DEMONEN UIT HET DIEP... OH HELPERS VAN HET
DUISTER... GIJ HEBT ONS VERLOST VAN DE VALSE MACHT... MOGE
ZULKS NIMMER MEER OPSTAAN!!
ALDUS GESCHIEDE!!

De priester belt negenmaal ten teken van het einde van het ritueel. De deelnemers omhelzen elkaar en nemen op passende wijze afscheid van het altaar en de priester. Zij verlaten een voor een de kapel.

Aan het begin van dit hoofdstuk zijn de (meer dan) 72 namen genoemd die aan Satan refereren. Uit alle windstreken zijn die namen afkomstig, en zo zijn er ook vele rituelen waarin de folklore van zo'n windstreek en de bijbehorende plaatselijke of nationale duivelsnaam centraal staat. Zo wordt in de (Russische) hommage aan Tchort (9 Gowdie, woensdag 28 augustus 1985) het luisteren naar Russische muziek ter voorbereiding voorgeschreven, en dient er voor aanvang van het ritueel wodka te worden genuttigd.

Uit tropische hoek kwam het ritueel van Baron Samedi (18 Picard, vrijdag 6 september 1985), waarin de deelnemers kennis konden maken met 'de religie die deze slaven op Haïti ontwikkelden, [was] een mengvorm van Enochiaanse wetenschap, bosmagine en christendom. Zij wordt Voodoo genoemd.' In dit ritueel werden oerkrachten opgeroepen, vooral krachten die te maken hadden met vernietiging, wraak en genezing, die waren gericht op een bepaalde, specifieke persoon. Als symbool gebruikten de deelnemers een zelfgemaakte kleien pop die een specifieke persoon voorstelde ('deze pop dient voorzien te zijn van zo veel mogelijk echte onderdelen van de persoon die door deze pop wordt voorgesteld: nagels, haren, faecaliën etc.') of, wanneer dat niet mogelijk was, een foto, 'die eveneens is versierd met zo veel mogelijk echte kenmerken van de betreffende persoon.'

Gemakkelijk werd het de deelnemers niet gemaakt: de wens c.q. evocatie werkte 'nog krachtiger' wanneer die werd opgeschreven op perkament gemaakt van de huid van een ongeboren lam. 'Indien men moeite heeft met de concentratie, dan verdient het aanbeveling, het pater noster zevenmaal achterstevoren op te zeggen,' zo luidde het advies.

Noir, dient u op deze matras tenminste een maal te hebben gecopuleerd of gemasturbeerd.

In tegenstelling tot een christelijke mis, is het ter voorbereiding van de Messe Noir noodzakelijk, dat de deelnemers tevoren copuleus dineren. Zowel voor als na de maaltijd dient men het 'Onze Vader' van achter naar voren te lezen.

- .74.-

Le Messe Noir (9 Picard, zondag 15 september 1985, een week voor de herfstequinox) is vanzelfsprekend de befaamde zwarte mis. 'De Zwarte Mis die de Grotto Magistratis Amsterdam volvoert,' zo leest men in *Shemhamforash*, 'is die versie van de Zwarte Mis, die door de "Société des Luciferiens" werd gecelebreerd tegen het einde van de negentiende en het begin van de twintigste eeuw in Frankrijk. In deze Mis zijn vele invloeden van de oude Messes Noir te vinden, evenals teksten uit de Bijbel (christelijk) en de *Missale Romanum*. Tevens worden teksten gebruikt van Charles Baudelaire, Charles Marie-George Huysmans en Georges Legue. De grondversie van deze Messe Noir werd geschreven door Catherine Deshayes, beter bekend als La Voisin.

Hoewel ook deze Zwarte Mis een groot aantal blasphemische elementen in zich draagt, voorwaarde tot het scheppen van een waar psychodrama, is het wezen van deze Zwarte Mis een echt Satanisch geheel. Er is niet slechts sprake van een omkering van de Christelijke Mis, maar het bevat de rationele elementen die zo kenmerkend zijn voor het Satanisme. Dit ritueel is een psychodrama in de ware zin van het woord.'

Doel van het ritueel was 'het reduceren en/of vernietigen van indocinaties die in het verleden zijn binnengeslopen. Tevens is het een kreet van woede tegen de daden die de christenen in het verleden uit naam van hun geloof hebben gepleegd.' Ter voorbereiding op het ritueel werd aan de deelnemers gevraagd een hostie mee te nemen, die men uit een kerk ('waar het gebruikelijk is dergelijk brood te eten') had ontvreemd.

Thuisgekomen, dient u de hostie onder het matras van uw bed te leggen.

Voordat u de hostie mede neemt naar de Messe Noir, dient u op deze matras ten minste eenmaal te hebben gecopuleerd of gemasturbeerd.

In het volgende hoofdstuk, de Entr'acte in dit biografisch psychodrama, of: tonelen van Maarten J. Lamers' leven, werken en de Kerk van Satan, betreedt de lezer de duistere krochten van de rituele ruimte waar hij of zij getuige kan zijn van een zwarte mis. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat de daar gepresenteerde weergave van de zwarte mis is gedramatiseerd en met verschillende afzonderlijke rituelen aangevuld.

Niet alle rituelen vonden plaats in de kapel van de Kerk van Satan op Voorburgwal 59. Zoals al eerder genoemd, waren er rituelen in de openlucht, zonder dat daarbij echter een exacte locatie werd benoemd. Het ritueel van de herfstequinox (3 Picard, zaterdag 21 september 1985) ving aan in de middag. Plaats van samenkomst was in dit geval het Theehuis [tegenwoordig Boerderij Meerzicht] in het Amsterdamse Bos, om 13.00 uur. Van daaruit ging men gezamenlijk naar 'de gewijde

Shemhamforash, xx A.S. (1986), 4e quintaal, p. 74: Walpurgisnacht, gravure van August von Kreling in Wolfgang von Goethes *Faust* (1874).

PRIVÉCOLLECTIE

plaats in het bos', en moest men aan strenge kledingvoorschriften voldoen: 'Men dient gekleed te zijn in enkellagige kleding. Hiermee wordt bedoeld, dat men nimmer twee of meer lagen kleding over elkaar mag hebben. De kleuren van de kleding dienen bij voorkeur groen en rood te zijn; wit is absoluut verboden.'

Na afloop van het ritueel begaf men zich gezamenlijk naar 'een nabijgelegen lunch-gelegenheid, alwaar op rituele wijze de lunch zal worden gebruikt' en rond 22.00 uur werden alle deelnemers in de kapel van de Grotto Magistratis verwacht, om er het ritueel te beëindigen.

3e Quintaal XIX Ante Satan

Vanaf dit quintaal werd 'binnenkomst in de ruimten der Grotto Magistratis Amsterdam' aan een strenger protocol onderworpen. Een reden hiervoor is mogelijk dat met de groeiende belangstelling voor het bijwonen van rituelen een en ander strakker moest worden georganiseerd; vermoedelijk dienden deelnemers zich regelmatig te laten aan, waardoor de rituelen later aanvingen dan gepland. De deelnemers aan het ritueel dienden nu de entreehal van de Kerk van Satan tussen 21.00 en 22.00 uur te betreden. Wie te laat arriveerde kon niet meer aan het ritueel deelnemen. Na het aannemen van de jassen van de deelnemers 'volgen zij de weg der Torens van SHAZU, een op de Egyptische magische traditie gebaseerd protocol.'

Wie gelooft, en zoals iedere andere tegenstrever van de Kerk van Satan in de jaren zeventig en tachtig regelmatig beweerde, dat het genootschap eigenlijk niets anders was dan 'een luxueus bordeel met wat fratsen eromheen', zoals socioloog Paul Schnabel zou hebben gezegd,* gaat voorbij aan de veelheid aan culturele, mythologische, religieuze, sektarische aspecten die de Kerk van Satan kenmerkte. Ondanks het feit dat het vrouwelijke altaar ongekleed was en in een aantal gevallen een rituele wassing door de priester en soms de deelnemers onderging, was het niet zo dat de rituelen een vrijbrief waren voor groepsseks. Zoals de Kerk van Satan zelf verkondigde: 'Het beeld van de oversekste magiër, tot zijn kruin vol met alcohol en drugs, is er een van de schrijvers van occulte romannetjes, die worden verkocht bij de stationskiosk. Een dergelijke magiër zal nooit iets klaarmaken.' Wellicht werden de gemoederen gedurende het naritueel geblust; het ronde bed, strelingen, muziek, het nuttigen van drank enzovoort zullen heus hebben aangezet tot seksuele uitpattingen. Of stelletjes zich overgaven aan het paringsritueel waar de andere deelnemers bijstonden, moet de lezer voor zichzelf maar in de fantasie voorstellen.** Hoe dan ook maken de in de voorliggende *Shemhamforash*-edities beschreven rituelen slechts in één enkel geval gewag van penetratie van een vrouwelijke deelnemer c.q. het altaar tijdens het gezamenlijke ritueel.

* In zijn dissertatie *Tussen stigma en charisma. Nieuwe religieuze bewegingen en geestelijke volksgezondheid* (1982) staat Schnabels opmerking niet opgetekend. Vermoedelijk heeft hij dit gezegd tijdens een interview met *De Telegraaf* ten behoeve van hun krantenartikel. 'Van de zijde van de Satanskerk is er destijds en ook later geen reactie gekomen op teksten in mijn proefschrift, en ook niet op het citaat in *De Telegraaf*, liet Schnabel mij desgevraagd via de mail weten.

** Er is mij weliswaar een anekdote verteld van een zuster die ongezien (maar niet onbetrapt!) met haar vriend in de bezemkast in de Walburga Abdij een nummertje maakte, maar het blussen van de hartstochten in zulke kamertjes is van alle tijden.

Een voorbeeld van een ritueel waarbij de geslachtsdaad daadwerkelijk wordt volvoerd, is het ritueel van Naamah, de Hebreeuwse godin van de verleiding (18 Gaufridi, dinsdag 24 september 1985). Naamah is een figuur die in de Zohar* voorkomt en die net als Lilith de – demonische – kinderen van Adam heeft gebaard. In het ritueel van Naamah werden ‘de energie-stromen gevormd door middel van sexuele magie’. Naamah werd opgeroepen teneinde in te treden in het altaar.

* Verzameling commentaren op de Thora, wordt beschouwd als het belangrijkste werk van de joodse mystiek, de kabbala.

Men kan zich Naamah voorstellen als een zeer mooie vrouw met donker haar. Zij heeft de spieren van een luipaard en zij beweegt zich gelijk een slang. Haar huid straalt zilverkleurig. Haar tepels zijn immer strak gespannen en haar geslachtsdelen bevinden zich bij voortdurend in lunaire trilling. Voor mannen die het amulet Phastridulaha niet dragen, is zij absoluut onweerstaanbaar.

Aan het begin van het ritueel was dit het beeld dat de deelnemers zich moesten inprenten; tijdens de intrede zou het altaar dan veranderen in Naamah en als het ware een accu worden die door de deelnemers zou worden opgeladen. ‘Vervolgens zal het altaar de in haar opgeslagen energie in een gebundelde stoot loslaten ter vervulling van de evocaties van de deelnemers.’

‘Voor alle duidelijkheid,’ waarschuwt *Shemhamforash*, ‘sexuele extase tijdens een ritueel mag slechts middel tot een doel zijn. Een rituele (sacrale) geslachtshandeling voortkomend uit extase mag nimmer door persoonlijke lustgevoelens zijn veroorzaakt, doch mag slechts wegens de magische werking worden volvoerd. Als dit niet het geval is, verliest de handeling door het element van de persoonlijke sympathie zijn waarde als offer. [...] Men dient zich bij voortdurend bewust te zijn van het feit, dat het niet het altaar is dat men oplaadt, maar de satanische macht Naamah.

‘Om tot een zo groot mogelijke overdracht van magisch-sexuele energie te komen,’ dienden de deelnemers (mannen en vrouwen) zo veel mogelijk ‘opgeladen’ te zijn. Een man bewerkstelligde dit het eenvoudigst door onthouding: hij moest ten minste 24 uur van tevoren van een orgasme afzien, maar liefst langer, met een maximum van negen dagen. ‘Er bestaan zeker ook krachtiger middelen, echter daartoe dient de man een grote bedrevenheid in de magisch-sexuele praktijk te bezitten en naar wij aannemen, hebben de deelnemers aan de Sabbath-rituelen deze bedrevenheid en kennis niet.’ Voor de vrouwen gold hetzelfde als voor de mannen, echter met dien verstande dat het

voor een vrouw iets eenvoudiger is dan voor een man, om buiten de genoemde ascese zich op te laden door middel van een andere methode.

Deze methode is die van fascinatie of het sexueel vampirisme. De vrouw dient zo veel mogelijk sexuele energie te ontnemen door middel van fascinatie. Indien de vrouw hierin nog te weinig bedreven is, dan kan deze fascinatie worden uitgebreid tot een coïtus met de betreffende man(nen), waarbij het volgende niet uit het oog verloren dient te worden. De vrouw is aan het leegzuigen, en dient dit te doen zonder zelf sexuele energie kwijt te raken. Zij mag onder geen voorwaarde in extase raken. Tevens is het absoluut niet werkzaam het sperma van de man in de vagina te ontvangen. Het orgasme van de man dient buiten haar lichaam te geschieden, waarbij zij de sperma-secretie ter grotere werkzaamheid kan uitsmeren over haar plexus solaris.

‘Maar, deelneemsters,’ aldus de instructie, ‘indien u van u zelve niet overtuigd bent dit te kunnen, wendt u zich dan tot de eenvoudigste methode, die van de onthouding.’

Na een (liefst dubbele) wassing vooraf met koud water was het ‘zeer werkzaam’ het lichaam in te smeren met aangenaam geurende oliën of zalven, ‘zo leert ons de sexuele osphrasiologie’.* Het ritueel begint als volgt:

* Leer der riekende stoffen.

De deelnemers betreden de kapel via de voorgeschreven weg. Ieder is naakt onder de pij. Het altaar ligt in het midden van de cirkel op een verhoging. Rond haar staan vier zwarte kaarsen. Op haar lichaam liggen de attributen van de priester. De deelnemers gaan rond de cirkel staan en stralen OD-krachten** naar haar op de volgende wijze: houdt de rechterhand op de eigen solar-plexus, en houdt de linkerhand boven het lichaam van het altaar op ongeveer 10 cm. hoogte. Schakel uw ademhaling gelijk met die van het altaar. Straal nu uw kracht naar het altaar. Dit doet men gedurende enkele minuten. Er is nu op astraal niveau contact tussen de deelnemers en het altaar. Op een teken van de prior doet ieder een pas achteruit, gaat op de tenen staan en heft de armen in de lucht. Nu projecteert men OD-krachten en wel op de volgende wijze:

** Od: stralende zielenmaterie; natuurkracht, die door de ontdekker Carl Ludwig von Reichenbach odische kracht werd genoemd en die door sommigen in het donker in de vorm van vlammen kan worden gezien. Het in het lichaam aanwezige od, dat Reichenbach zich voorstelde als een stroom, zou men uit de vingertoppen kunnen zien stralen. Het zou ook bij dieren, planten en mineralen waarneembaar zijn.

De mannelijke deelnemers bestraalden met hun intuïtiecentrum het geslachtscentrum van het altaar, met hun zonneknoop de zonneknoop van het altaar en met hun geslachtscentrum het intuïtiecentrum van het altaar; de vrouwelijke deelnemers straalden naar gelijke punten van het altaar, dus geslachtscentrum naar geslachtscentrum, zonneknoop naar zonneknoop en intuïtiecentrum naar intuïtiecentrum.

Dan volgden wederom de alleenspraak van de priester en de collectieve beantwoording van de deelnemers, waarna Naamah in het altaar intrad. Zodra dit was geschied, trad Naamah op de priester toe en omhelsde hem ‘op magisch-sexuele wijze’, waarna zij alle deelnemers de pij

HET RITUEEL VAN NAAMAH

De deelnemers betreden de kapel via de voorgeschreven weg. Ieder is naakt onder de pij. Het altaar ligt in het midden van de cirkel op een verhoging. Rond haar staan vier zwarte kaarsen. Op haar lichaam liggen de attributen van de priester. De deelnemers gaan rond de cirkel staan en stralen OD-krachten naar haar op de volgende wijze:

Houdt de rechter hand op de eigen solar-plexus, en houdt de linker hand boven het lichaam van het altaar op ongeveer 10 cm. hoogte. Schakel uw ademhaling gelijk met die van het altaar. Straal nu uw kracht naar het altaar. Dit doet men gedurende enkele minuten. Er is nu op astraal niveau contact tussen de deelnemers en het altaar. Op een teken van de prior doet ieder een pas achteruit, gaat op de tenen staan en heft de armen in de lucht. Nu projecteert men OD-krachten en wel op de volgende wijze:

afnam, 'van de aanwezige vrouwen het nectar [drinkt] en geeft de aanwezige heren de kus van Kymisirpolhudaruh. Nadat de priester haar in de houding van Ia-bast-Naamah had geplaatst, gingen de deelnemers rond de cirkel staan en 'zorgen voor een zo hoog mogelijke graad van geladenheid door het eigen lichaam met de handen te beroeren/strelen'. De priester spreekt:

OH LUSTIGE NAAMAH, HOOR MIJ AAN!

BROEDERS EN ZUSTERS, OFFERT NU ALLEN AAN NAAMAH, TER VERVULLING VAN ONZE WENSEN. KOMT EEN VOOR EEN NAAR VOREN EN LAAT UW SOLAIRE EN LUNAIRE TRILLINGEN IN HARMONIE KOMEN MET NAAMAH. LAAT UW OFFER ZOALNG DUREN, ALS HET ASTRALE VUUR U ZAL VERLICHTEN. BROEDERS EN ZUSTERS, VOLVOERT UW OFFERS!!

Shemhamforash, XIX A.S. (1985), 3e quintaal,
p. 25: Het projecteren van OD-krachten.
PRIVÉCOLLECTIE

Op aanwijzing van de priester kwamen de deelnemers een voor een naar voren, en gaven zij het altaar de balsem, het reukwater of de olie van hun keuze door deze op haar lichaam te wrijven of te gieten.

De mannen offeren sexuele energie middels het penetreren van het altaar met de penis en de geslachtsdaad te bedrijven. Bij aanvang van een offer ontsteekt de prior een schaal rood vuur. Op het moment dat het vuur dooft, dienen de mannen hun offer als volvoerd te beschouwen. Bij aanvang van een offer door een der aanwezige vrouwen ontsteekt de prior een schaal groen vuur. De vrouw offert door haar nectar aan het altaar aan te bieden. Zij heeft haar offer volvoerd op het moment dat het groene vuur (het lunaire vuur, de maan) dooft.

Nadat allen hadden geofferd, sprak de priester, terwijl hij het evocatiepapier boven zijn hoofd hield:

OH MACTIGE NAAMAH, VOER NU AL DE ENERGIE DIE GE IN U
HEBT AAN TER VERVULLING VAN ONZE WENSEN. STUURT MIDDELS
UW ASTRALE VECTOREN ONZE BOODSCHAP NAAR HEM, DIE DE
HEER VAN ALLEN IS. OH GEHOORNDE, AANHOORT ONZE NODEN
EN NEEM DEZE EVOCATIE OP IN UW UNIVERSELE KRACHTVELD!
OH NAAMAH, ONTVANG EN STUUR!!!

Dan plaatste de priester het evocatiepapier in de handen van het altaar / Naamah en schreef met het rituele zwaard het teken van Mardoek in de atmosfeer. nadat de prior een schaal op de zonnevlecht van het altaar had geplaatst, offerde zij het evocatiepapier in de schaal. De deelnemers maakten het teken van de cornu, spanden hun spieren aan en scandeerden negenmaal 'Ja mas Naamah'.

Ten besluite dreef de priester Naamah op rituele wijze uit. Na de daartoe geëigende spreuken namen de deelnemers afscheid van het altaar door hun hoofd op haar buik te leggen.

Hoewel in de beschrijving van dit ritueel expliciet de geslachtsdaad wordt genoemd, kan men op basis van het voorgaande toch nauwelijks beweren dat de Kerk van Satan 'gewoon' een seksclub was. Ja, er werd gesekst, en nee, dat was niet het enige waar het om draaide. De culturele en sociologische component bij de Kerk van Satan was van wezenlijker aard dan de lichamelijke aspecten; bij de Walburga Abdij en het Sex Theater lag die verhouding iets anders. Was de Kerk van Satan een kerkgenootschap? Ja, wanneer men bijvoorbeeld een algemene definitie als die in *Van Dale* hanteert: 'vereniging van allen die tot eenzelfde godsdienstige gemeenschap behoren, gezindte (als organisatie)', waarbij moet worden aangetekend dat het satanisme geen godsdienst maar

een religie (geloofssysteem) is, c.q. geen god(heid) aanbidt, maar een tegenkracht.

Andere rituelen in dit quintaal waren het ritueel van het Licht (9 Gaufridi, donderdag 3 oktober 1985), een aan Lucifer, de Heer van het Licht gewijde cultus, de Zee der Sferen (9 Guibourg, maandag 21 oktober 1985), een kortstondig ritueel dat de deelnemers naar deze astrale zone voerde en waarvoor ze ter voorbereiding twaalf uur van tevoren dienden te vasten ('men mag slechts water drinken'), en Das Tierdrama (18 Guibourg, zaterdag 12 oktober 1985), waarbij de deelnemers een zelfgekozen dier(soort) 'in zich zullen laten varen' en het ritueel bestond er grotendeels uit dat de 'dieren' de vragen en verkondigingen van de priester naspraken.

Das Tierdrama stamt van oorsprong uit Egypte, zestiende eeuw voor Christus. 'Het doel van dit ritueel is de deelnemers vrijwillig te laten afdalen naar het dierlijk niveau, waarbij zaken als eerlijkheid, zuiverheid van intentie en grotere zintuigelijke perceptie een belangrijke rol spelen.' Het in de *Shemhamforash* beschreven ritueel werd voor het eerst volvoerd door de in Beieren gestichte Orde der Illuminati, aan het einde van de achttiende eeuw. Via de Illuminati en de vrijmetselarij loopt een rode draad naar de Engelse Hell Fire Club, de Order of the Golden Dawn (1897), de Ordo Templi Orientis (1902) en de Church of Satan (1966). De Kerk van Satan liet zich bij dit ritueel inspireren door de Illuminati; hun filosofie 'komt er in het kort op neer, dat alles materieel is, dat God gelijk de mens is, en de mens gelijk aan God, en de wereld zijn rijk.'

Ter voorbereiding op Halloween vond er op 18 Paisnel (woensdag 30 oktober 1985) geen ritueel plaats, maar werden de deelnemers geacht te vasten. Slechts koffie, thee en – tussen 21.00 en 24.00 uur – een lichte maaltijd 'voornamelijk bestaande uit vruchten. Vlees is absoluut niet toegestaan.'

In het algemeen dient men deze dag ingetogen en meditatief door te brengen, echter om 24.00 uur dient men voor een spiegel plaats te nemen en zichzelf gedurende driemaal negen minuten strak in de ogen te staren. Men dient hierbij de eigen negatieve energieën op het spiegelbeeld te projecteren.

Tijdens Halloween, 'een zeer oud satanisch feest [...], wordt dit jaar een feestritueel volvoerd volgens de oude Keltische traditie. Halloween wordt gevierd op de avond voor Samhain. Samhain is het Keltische Nieuwe Jaar. Met andere woorden, men zou Halloween kunnen vergelijken met Oudejaarsavond.' Het ritueel bestond uit twee gedeelten:

Voordat men dit ritueel gaat bestuderen, dient u eerst het artikel "Het doen van Evocaties" te lezen. Het ritueel van Shemhamforash geplaatst, te lezen.

De deelnemers staan rond de cirkel en richten zich zeer sterk te concentreren op de krachten. Binnen het ritueel gaan volvoerd. De priester betreedt de kapel en de cirkelruimte en het altaar en voert de evocatie uit. Vervolgens spreekt hij het ritueel af. Het voortzetting. Hij gaat in zijn

1. De verjonging van de zes Keltische universele krachten, namelijk de maan (Nanna, gesymboliseerd met de kleur zilver), Mercurius (Nebo, blauw), Venus (Inanna, wit), de zon (Shammash, lichtrood), Mars (Nergal, donkerrood) en Jupiter (Mardoek, paars). Deze herborren krachten werden door zes deelnemers gepersonificeerd. De andere deelnemers zorgden voor assistentie. De oude krachten werden gesymboliseerd door een skelet in het midden van de magische cirkel.

2. Een feestelijke viering.

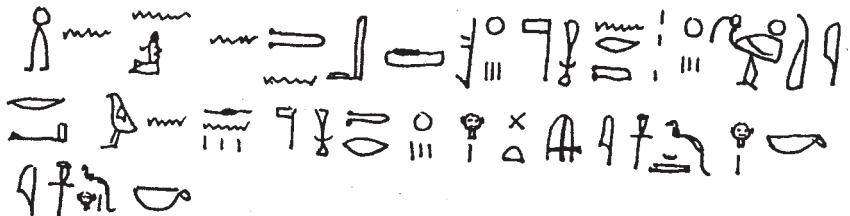
Wie een bepaalde kracht symboliseerde (dit werd de deelnemers door de griffie toegewezen), diende tijdens het ritueel een band in de betreffende kleur om het middel te dragen. Die band werd op zeker moment, wanneer de zes krachten werden opgeroepen te ontwakken, door iedere deelnemer afgedaan, negenmaal gekust en rond het middel van het altaar bevestigd. Het skelet, de oude kracht, werd in de doods-kist gelegd en de deelnemers begaven zich na een korte eindceremonie achter het altaar aan naar de feestruimte.

Samhain, het Keltische Nieuwjaar, vereiste van de deelnemers ter voorbereiding, 'om goede energieën in het lichaam te verzamelen', dat zij een uitgebreide maaltijd nuttigden. Bij voorkeur moest men voor gerechten kiezen die zo specifiek mogelijk bij de tijd van het jaar pasten, bijvoorbeeld gerechten waarin appels en noten waren verwerkt. 'Sterk aan te raden valt zo kort mogelijk voor het dineren krachtig en heftig te copuleren.'

Opnieuw van Egyptische oorsprong was het ritueel van Osiris, dat werd volvoerd op 9 Paisnel (zaterdag 9 november 1985). Ter voorbereiding hoorden de deelnemers, na hun polsen en voorhoofd met water te hebben bestreken, de litanie van Reh-het, de spreuken van bescherming, hardop te spreken. De eerste spreuk, in *Shemhamforash* weergegeven met Egyptische hiërogliefen en gevolgd door een transliteratie en vertaling, luidde: *An sechem-sen am-chu* (Laat hen die schitteren geen macht hebben over mij).

Lezers van *Shemhamforash* was het al opgevallen dat de navolgende hiërogliefen niet verklaard werden. Menigeen zal zich hebben afgevraagd wat er nu eigenlijk stond.

Shemhamforash, XIX A.S. (1985), 3e quintaal, p. 54: 'De prior reikt de wierookwaaier aan. De priester plaatst enig magisch Egyptisch reukwerk in de zwaaijer en bewierookt het altaar, terwijl hij spreekt: [...]'

Toen de magische spreuken gedurende het ritueel moesten worden uitgesproken, sprak magister Maarten eenvoudigweg:

‘Hiëroglief, hiëroglief, hiëroglief’

en daarmee ging het magische aspect verloren, maar werd door menig deelnemer besminkt gelachen.

In het op één na laatste ritueel van dit quintaal, het ritueel van Inanna genaamd Ishtar (18 Waldo, maandag 18 november 1985), komen we de Venus-figuur uit het feestritueel van Halloween weer tegen. De ‘schitterende koningin’ Inanna, de Soemerische vruchtbaarheidsgodin en de godin van de liefde, tevens de godin van de oorlog en de sacrale prostitutie, en beschermer van de wilde dieren, werd door de Babyloñiërs Ishtar genoemd.

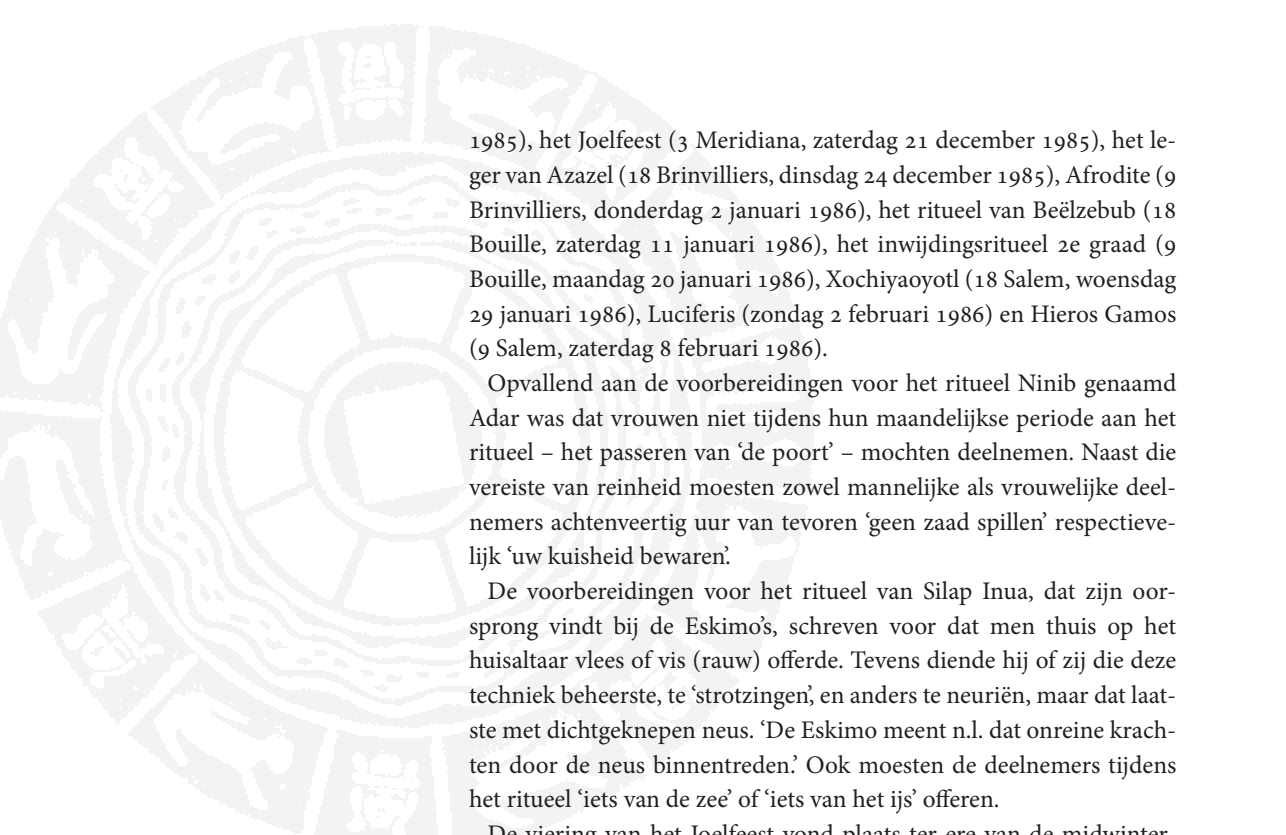
Het ritueel der gebundelde evocatie (9 Waldo, woensdag 27 november 1985), ‘waarbij alle deelnemers de evocatie van een persoon samen ondersteunen’, is weer Egyptisch van oorsprong. Om de evocatie te volvoeren, werd Seth aangeroepen. Voorbereiding: ‘het nuttigen van een rijke maaltijd, liefst bestaande uit Egyptische gerechten.’

2e Quintaal XIX Ante Satan

In het redactionele voorwoord van deze vierde *Shemhamforash* van jaargang 1985-1986 werd bijzondere dank gezegd aan alle lezers die eigen bijdragen aan de inhoud hadden geleverd, in het bijzonder ‘onze Vlaamse broeders en zusters.’ Een van de Kerk van Satan-leden was een zeer overtuigd satanist, een Belg. Hij was de enige die steevast brieven schreef naar aanleiding van de nieuwste uitgave van *Shemhamforash*. Alle andere ingezonden brieven schreef de secretaris zelf. Tijdens een Walpurgisnacht-viering was deze Belg ook uitgenodigd. Bij een bepaald ritueel moest geknield worden, maar de Belg keek een beetje schichtig om zich heen en bleef staan. Priester Bertus duwde hem daadkrachtig op zijn schouder: er moest geknield worden, en er zóu geknield worden! Toen stotterde de Belg dat hij niet kon knielen, want hij had een houten been. Iedereen proestte het uit: de enige echte overtuigde satanist, en uitgerekend hij kon het ritueel niet naar behoren volvoeren.

Dat humor tijdens de rituelen niet achterwege bleef, zal duidelijk zijn. Toch riep de redactie eenieder die tijdens rituelen een evocatie wilde doen op om de beschrijving ervan goed te bestuderen, aangezien deelnemers ‘veelal nog steeds op onjuiste wijze een evocatie volvoeren.’

In het tweede quintaal stonden achtereenvolgens deze rituelen op de agenda: Ninib genaamd Adar (18 Meridiana, vrijdag 6 december 1985), het ritueel van Silap Inua (9 Meridiana, zondag 15 december

1985), het Joelfeest (3 Meridiana, zaterdag 21 december 1985), het leger van Azazel (18 Brinvilliers, dinsdag 24 december 1985), Afrodite (9 Brinvilliers, donderdag 2 januari 1986), het ritueel van Beëlzebub (18 Bouille, zaterdag 11 januari 1986), het inwijdingsritueel 2e graad (9 Bouille, maandag 20 januari 1986), Xochiyaoyotl (18 Salem, woensdag 29 januari 1986), Luciferis (zondag 2 februari 1986) en Hieros Gamos (9 Salem, zaterdag 8 februari 1986).

Opvallend aan de voorbereidingen voor het ritueel Ninib genaamd Adar was dat vrouwen niet tijdens hun maandelijkse periode aan het ritueel – het passeren van ‘de poort’ – mochten deelnemen. Naast die vereiste van reinheid moesten zowel mannelijke als vrouwelijke deelnemers achtenveertig uur van tevoren ‘geen zaad spillen’ respectievelijk ‘uw kuisheid bewaren’.

De voorbereidingen voor het ritueel van Silap Inua, dat zijn oorsprong vindt bij de Eskimo’s, schreven voor dat men thuis op het huistaar vlees of vis (rauw) offerde. Tevens diende hij of zij die deze techniek beheerste, te ‘strotzingen’, en anders te neuriën, maar dat laatste met dichtgeknepen neus. ‘De Eskimo meent n.l. dat onreine krachten door de neus binnentreden.’ Ook moesten de deelnemers tijdens het ritueel ‘iets van de zee’ of ‘iets van het ijs’ offeren.

De viering van het Joelfeest vond plaats ter ere van de midwinternacht, wanneer de doden onder de levenden komen en zij een maaltijd nuttigen. Daarnaast werd de wedergeboorte van de zon gevierd. Goed voorbereide deelnemers hadden, liefst gezamenlijk, ‘goed en rijkelijk’ gedineerd. Dat daarbij ‘typische wintergroenten en -vruchten, echte winterkost’ moest worden opgedist, spreekt voor zich. De maaltijd moest worden afgesloten door twee glazen bruine rum met suiker te drinken. Het mee naar het ritueel te nemen offer moest eveneens een wintervrucht of wintergroente zijn. Centraal tijdens dit ritueel staat het altaar, de doodskist, het skelet en de meegebrachte offergaven.

Het leger van Azazel, ‘de kracht die bij uitstek strijdt tegen het establishment, m.a.w. de letterlijke betekenis van de tegenkracht = Satan’, is gewijd aan de symbolische strijd tegen de starren van geest. Met het leger van Azazel wordt bedoeld ‘het leger, dat wij satanisten allen samen vormen. Het leger dat strijdt tegen alles wat riekt naar stramheid, naar stilstand, naar achteruitgang.’

Het ritueel van Afrodite wordt gekenmerkt door dezelfde ingrediënten als bij veel andere rituelen: aanroepingen door de priester, intreding van godheid (hier de godin van de lust) in het altaar, een handeling van het altaar jegens de deelnemers (hier een oliesel aanbrenge(n)), een Enochiaanse Sleutel (hier de Zevende), gezamenlijk scanderen.

Aangezien de winter het geëigende jaargetijde is om rituelen met betrekking tot leven en dood te volvoeren, vindt men die onderwerpen

ook weer terug in het ritueel van Beëlzebub, de Heer der Vliegen. Het nuttigen van een goede maaltijd – winterkost – was vereist, en het was ‘werkzaam’ wanneer men tijdens het ritueel (het amulet van) Kutulu droeg. Een Baal-Gigim* werd op symbolische wijze gedood en door tussenkomst van Baal (= Beëlzebub) weer tot leven geroepen, aldus symboliserend de wederopstanding uit de dood c.q. de hernieuwing van het leven in het voorjaar.

Bijzonder aan het inwijdingsritueel tot de 2° graad (heks) is ‘dat men na de eigenlijke inwijding zelf het ritueel dient voort te zetten. Wat wij u hier presenteren is dan ook het protocol der inwijding. Het vervolg van het ritueel is slechts bekend aan de zuster aan wie de 2° graad zal worden verleend.’ De aspirant-heks, geheel in het wit gekleed, stond vóór haar wijding in de rol van prior de priester terzijde; na haar wijding, die zij naakt moest ondergaan, ontving zij de inwijdingsdocumenten en werd haar lichaam omhuld met een zwarte pij. De inwijding werd door de deelnemers bekrachtigd met een omhelzing en het drinken van vreugde-elixer.

Xochiyaoyotl** is afkomstig, de naam doet het misschien al vermoeden, uit de cultuur van de Azteken. Ook de Azteken hadden volgens *Shemhamforash* onder Enochiaanse invloed gestaan, daar de opbouw van hun kalender bijna geheel gelijk was aan de satanische. Het ritueel is een van de weinige waarin bloed een rol speelt. In dit ritueel, in essentie een evocatieritueel, was het bloed afkomstig van ‘vers uitgesneden lamsharten’ die door de prior op een zilveren schaal werden aangereikt aan de priester, die ze aan de deelnemers uitreikte waarna zij met bebloede linkerhand het teken van de Azteekse god Huitzilopochtli op het voorhoofd aanbrachten. Vervolgens plaatste het altaar – met verentooi op het hoofd – beide handen op de lamsharten en veegde haar met bloed besmeurde handen over haar lichaam.

‘Luciferis’, zo kon hij of zij die dat nog niet wist lezen, ‘is het jaarlijks terugkerend Satanisch feest van het licht. Tijdens dit ritueel zal Lucifer een zekere verlichting plaatsen in de geesten der deelnemers; men zal worden geillumineerd.’ De teksten in het ritueel dat in de Kerk van Satan werd gebruikt waren gebaseerd op wat Charles Baudelaire in zijn *Fleurs de mal* (De bloemen van het kwaad)*** had beschreven in het gedicht ‘Les litanies de Satan’.

Hieros Gamos is van Soemerische herkomst. De naam is ontleend aan een jaarlijks te vieren vruchtbaarheidsritueel, waarin het huwelijk van de Soemerische Inanna (Ishtar bij de Babyloniërs), de godin van erotiek, vruchtbaarheid en sacrale prostitutie, met Doemoezi (Tam-moezi bij de Babyloniërs) – half mens, half god – en Heer der Jagers en Herders genoemd, telkens op symbolische wijze werd gesloten. Door deze ceremonie ‘werd een vruchtbaar sexleven voor het komende jaar

* Een *gigim* is een luchtduivel, dienstbaar aan Ereshkigal, de Soemerische godin van de dood en troosteloosheid.

** In de taal van de Nahuatl, de oorspronkelijke bewoners van het huidige Mexico, betekent dit: bloemenoorlog, de oorlogen die de Azteken tegen hun buurstaten voerden en waarvan het doel niet was deze staten te veroveren, maar krijgsgevangenen – zij werden uitgedost met een bloemenkrans – buit te maken ten behoeve van mensenoffers.

*** Priester Bertus, die de meeste gedichten van Baudelaire kende, had de litanie vertaald voor gebruik in *Shemhamforash*. Volgens hem is ‘Bloemen van het kwaad’ een verkeerde vertaling. ‘Zieke bloemen’ zou het moeten zijn.

Shemhamforash, XIX A.S. (1985-1986),
2e quintaal, p. 39: Walpurgisnacht.
PRIVÉCOLLECTIE

* Een rituele ruimte kan worden gesloten door de deur(en) dicht te doen, maar ook, zoals in het ritueel De geest van Pitris, kan de priester de kapel verzegelen door bij alle ingangen driemaal in de handen te klappen.

veilig gesteld.' Tijdens het ritueel traden de godheden, analoog aan het oude Soemerische ceremonieel, in in de priester en het altaar.

1e Quintaal XIX Ante Satan

Volgens de terugtellende satanische kalender leidde het 1e quintaal, het laatste van het satanisch jaar, de opmaat in naar Walpurgisnacht, de viering van het Satanisch Nieuwjaar. De rituelen die in dit quintaal centraal stonden, zijn: Mardoek Kurios (18 Deshayes, maandag 16 februari 1986), Shiva (9 Deshayes, woensdag 26 februari 1986), Te-pito-o-te-henua (18 Kemp, vrijdag 7 maart 1986), de ceremonie der Negen Hoeken (9 Kemp, zondag 16 maart 1986), de Lente-equinox (4 Kemp, vrijdag 21 maart 1986), Wiradjuri (18 LaVey, dinsdag 25 maart 1986), het ritueel van Sjokoejo Bosji (9 LaVey, donderdag 3 april 1986), het ritueel van Baphomet (18 Grandier, zaterdag 12 april 1986), het ritueel van Nebo (9 Grandier, maandag 21 april 1986) en ten slotte het feest van Walpurgisnacht (woensdag 30 april 1986).

Het risico van het in herhaling vallen in acht nemende, zal er over deze rituelen zo beknopt mogelijk het volgende worden gezegd: het ritueel van Mardoek vereiste zo veel mogelijk paarse gewaden of een paars koord rond de zwarte pij. 'Ook paarse huidverf is toegestaan.' Het ritueel van Shiva was uiteraard op hindoeïstische leest geschoeid; enerzijds een hommage aan de *linga* (gestileerde fallus), anderzijds teneinde persoonlijke fnorden te vernietigen. Te-pito-o-te-henua ('de navel van de wereld', waarmee de bewoners van het Paaseiland hun land aanduiden) is een evocatieritueel ter aanroeping van de voorouders van de deelnemer/ster. Overigens is het een satanische theorie dat 'het eerste ras' dat Paaseiland bevolkte, via het Andesgebergte naar het westen gevluchte overlevenden van Leimuria zouden zijn, een andere groep dan die van Gruad.

Het ritueel van de Negen Hoeken is afkomstig uit LaVeys *The Satanic Rituals*. Het ritueel dient te worden volvoerd, zo leert dit standaardwerk, in een gesloten kamer* zonder 'curved surfaces whatsoever'. Open vuur is beperkt tot een schaal met brandende kooltjes. De verlichting bestaat uit gecontroleerd sterrenlicht of maanlicht, of via weg-gewerkte ultraviolette lampen. Boven en achter het altaarplateau dient een trapezoïde zichtbaar te zijn. Alle deelnemers dragen maskers om de gelaatstrekken te bedekken. In vertaling gaat het woordspel van *nine angles* (*angels*, engelen) verloren.

Tijdens het evocatieritueel van de Lente-equinox werd de terugkeer van de zon gevierd. De deelnemers en het altaar droegen een bloemenkrans op het hoofd of waren op andere wijze met bloemen getooid. 'Naast het feit dat deze dag speciaal is omdat het de lente-equinox betreft, heeft deze dag voor de Europese Satanist nog een speciale betekenis.

Het is namelijk de geboortedag van Magister Templi M.J. Lamers. Nu is de verjaardag voor een satanist een der belangrijkste feestdagen van het jaar. Het ritueel zal derhalve een extra feestelijk karakter dragen.' Het rituele onderdeel waarin de jarige Maarten werd gefêteerd, vond plaats direct voor het negenmaal laten weerklinken van de bel: 'De prior reikt allen een glas met elixer der extase aan. Onder leiding van de prior wordt een heildronk uitgebracht op de Magister Templi.'

Wiradjuri is een ritueel afkomstig van de Australische Aboriginals. In de beschrijving van het ritueel poneert *Shemhamforash* de volgende stelling: 'De aarde en het leven op aarde zijn ontstaan in de DROOMTIJD. De cultuurhelden en voorouders die toen leefden zijn de oorsprong van al het bestaande. Ook de thans levende mensen werden toen door hen, in de vorm van geesten, geschapen. De nu levende mens is dan ook een reïncarnatie van zijn reeds in de droomtijd bestaande geest. De conceptie stelt men zich dan ook voor als het binnendringen van een pre-existerend wezen in het vrouwelijk lichaam.' De deelnemer werd geacht naar het ritueel een persoonlijke totem mee te brengen, en wel 'de vrucht, plant of diersoort (of pars pro toto) die de moeder van de deelnemer heeft genuttigd vlak voor zij zich van hem/haar zwanger voelde.' Degenen die dit 'door wat voor reden dan ook' niet wisten, dienden contact op te nemen met 'de locale grotto', waar men dan door middel van astraal schouwen een poging kon doen om de juiste totem vast te stellen. Gemakkelijker was het zelf vervaardigen van een groepstotem, die men eveneens moest meebrengen naar het ritueel: het pentagram moest in een ovalen ondergrond van klei, steen of hout worden gegraveerd.

Kaiseiki rio'ri kan het best worden vertaald met haute cuisine. Dit begrip staat centraal in het ritueel van Sjkoejo Bosji; de deelnemer bereidde van tevoren, maar na zonsondergang, een *kake mochi*.* 'Een zal tijdens het ritueel geofferd worden, de ander dient ter bestendiging van de band [die hij of zij op astraal niveau heeft verkregen] door de deelnemer zelf genuttigd te worden.'

Op de verjaardag van hogepriester Anton Szandor LaVey (Lufernacht 1 LaVey, 11 april) werd 'deze dag geen speciaal ritueel voor beginnend Satanisten volvoerd'. Men diende thuis een heildronk op LaVey uit te brengen en de Eerste Enochiaanse Sleutel te lezen. Wel werd de dag erna in het ritueel van Baphomet een woord aan de verjaardag besteed. Ook voor dit ritueel, gewijd aan de bok, symbool van de lust, diende de deelnemer zich weer passend voor te bereiden: de mannen werd verzocht een zakje lavendel op het geslacht te dragen, de vrouwen een zakje rozenknopjes tussen de borsten. 'Een weinig lavendel toegevoegd verhoogt het resultaat. De maximale werking verkrijgt men indien ook het hart van een vleermuis in het zakje aanwezig is.'

Shemhamforash, XIX A.S. (1986),
1e quintaal, p. 43: Maarten J. Lamers.

Shemhamforash, XXI A.S. (1988),
1e quintaal, p. 78: Anton Szandor LaVey.
PRIVÉCOLLECTIE

* Een soort rijstcake.

Anton Szandor LaVey

* 'Astrale energiewezens, die bezeten worden door de waanzin.'

Bij het ritueel van Nebo stond de macht van Mercurius centraal, een 'zeer oude geest' en tevens de god van de occulte wetenschap. Ook in dit ritueel ging de deelnemer door een 'poort' en betrad de 'zones der helse geesten', waar slechts de leiding van een ervaren priester 'u door de landen, die worden begrensd door oneindige braakliggende vlakten, kan brengen. Weet dat, indien ge de paden betreedt gelegen in de ZEE DER SFEREN, u te allen tijde een wachter achterlaat die lichaam en goed zal beheren of ge zult met leegte geslagen worden en voorbestemd zijn eeuwig te zwerven in het donkere gat tussen de sterren en geplaatst worden door de IGIGI,* die hier hun thuis hebben.' De te dragen kleur gewaad voor dit ritueel was blauw, of een blauw koord rond de zwarte pij. Nadat de priester 'de grote oproeping van NEBO' had uitgesproken, was de poort daadwerkelijk aanwezig:

De deelnemers houden nog steeds de ogen stijf gesloten en alle spieren gespannen. Zij knielen nu neer en beroeren met beide handen de rand van de poort. Zij openen nu de ogen en staren strak naar het midden van de poort. Zij dienen absoluut niet rond te kijken, daar het gevaar bestaat dat kleine geesten en demonen, de idimmu, aangetrokken door de esoterische activiteit bij de poort, rondzwerven.

De deelnemers, zo werd benadrukt, mochten aan geen enkele beweging rond de poort aandacht besteden, omdat de Wachter alleen het materiële lichaam kon beschermen en niet het astrale lichaam.

Langzaam zal de opening van de poort voor u verschijnen boven de symbolen van de poort. U zult een heldere stem horen in uw geest, de stem van de geest-boodschapper. Hij zal u de naam der toegang geven, die u dient te onthouden. Bij toekomstige betredingen zult u deze naam dienen te geven. U zult de kracht van NEBO rond u voelen en op astraal niveau kunt u nu uw evocatie zenden. Het is werkzaam gebleken deze evocatie ook door uw materiële lichaam luid te laten meespreken. Nadat de binnentreding door de poort volledig is geworden, zult u snel naar het aardse niveau terugkeren. U spreekt nu uw dankgebed.

Zijn voornamelijk de rituelen zelf in het voorgaande in detail of summier besproken, de voorbereidingen voor aanvang van een ritueel waren van minstens zo groot belang als het ritueel zelf. Behalve de eerste voorwaarden, naaktheid bedekt door een zwarte pij en het schrijven van een evocatie, konden voorbereidingen variëren van zorgvuldig beschreven manieren om het lichaam te wassen, uitgebreid dineren, het verbranden van de op perkament met rode inkt geschreven evocatie in een aardenwerken urn waarna de as op een 'ruime, open vlakte, om-

zoomd door bomen (bij voorkeur populieren)' wordt uitgestrooid naar de vier windstreken, het afsnijden en meenemen van een tak van een levende eik, het hebben of zich juist onthouden van seks, tot het zich met de benenwagen naar de plaats van het ritueel begeven.

Geur speelde eveneens een rol: in het ritueel van Seth moesten vrouwelijke deelnemers zich parfumeren met lavendel, mannelijke met dennengeur.

Rituelen werden traditiegewijs afgesloten met een naritueel. Dit vond meestal plaats in het souterrain, waar de Hell-Fire Club regelmatig bijeenkwam en waar zich een groot, rond bed bevond en een bar die rijkelijk was voorzien van drank. Narituelen behelsden elementen waarin 'het handelen in de geest van het ritueel' stond: elkaar aanraken, drinken van 'elixers' en eendrachtig samenzijn ('zij verlaten de kapel en geven zich in een nabijgelegen ruimte over aan de lusten van het vlees terwijl rijkelijk het Elixer van Aphrodite zal vloeien').

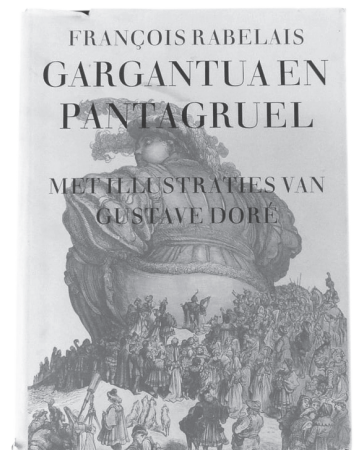
Commercie

Bij wijze van donatie konden geïnteresseerden nog een duit in het zakje doen door een of meer van de producten aan te schaffen die hen konden helpen bij de uitoefening van hun satanische religie: *The Satanic Bible*, *The Satanic Rituals* (elk 25 gulden), *Gargantua en Pantagruel* (65 gulden),* *Vlucht in de werkelijkheid* (20 gulden), Baphomet klein (15 gulden), Baphomet groot (20 gulden), Baphomet button (2,50), Satanische kalender, 'in royale zilveren prachtdruk uitgevoerd' (15 gulden), *Shemhamforash* 5e Quintaal (30 gulden).

Ook te koop waren 'een speciale cassetteband met opnamen van Dr. Anton LaVey en Dr. Mgr. M.J. Lamers voor fl. 25', rituele amuletten (50 gulden), gewijde kleine kaarsen (zwart en wit, 5 gulden), gewijde grote altaarkaarsen (zwart en wit, 25 gulden), gewijde wierook (per rol kooltjes 5 gulden), gewijde miswijn (¼ liter in karaf) 35 gulden, athame [ritueel mes] (50 gulden), altaar Baphomet (80 cm doorsnee, prijs afhankelijk van het gebruikte materiaal). Duurder werd het wanneer men op aanvraag een ritueel liet volvoeren: door student Satanisch Seminarium 200 gulden, door magister 4° graad 350 gulden en door Trapezoïde 5° graad 750 tot 1000 gulden; 'rituelen waarbij het subject aanwezig is: op aanvraag'. *De Korte beschouwing Walburga Abdij en Algemene informatie Satanisme* werden gratis verstrekt.

Daarmee hield de commercialiteit nog niet op; in de vierde uitgave van 1985-1986 wordt gemeld dat het in overleg met de redactie 'zelfs mogelijk [is] advertenties in de *Shemhamforash* te plaatsen, mits de inhoud een zeker Satanisch karakter vertoont'.

* De geïllustreerde editie van De Arbeiderspers.

Artikelen

Behalve rituelen bevatte *Shemhamforash* in zijn vernieuwde vorm van jaargang XIX A.S. veel informatieve artikelen over uiteenlopende onderwerpen, bijvoorbeeld de Enochiaanse Sleutels, die ‘de geloofshymnen van de Satanist’ zijn, de Negen Satanische Stellingen, in het Nederlands vertaalde fragmenten uit *The Satanic Bible*, het vervaardigen van een athame, de hiërarchieke opbouw van de Kerk van Satan, talismannen, stukjes over het bereiden van ‘helsche brouwselen en magische recepten’,* satanische muziek (hierover meer in het volgende hoofdstuk), een korte geschiedenis van de Stanza’s van Dzyan,** een verslag van de bedevaart naar de Hell Fire Club, en korte essays van de magister zelf, onder meer: ‘Ra-ritueel bij het Holland Festival’ (recensie), ‘Armageddon — het einde nadert’, ‘Waarheid, trouw, vrijheid en tijd’ (de vier begrippen zijn ontleend aan ‘een studentenliedje uit de veertiger jaren van een afdeling van de katholieke corps-studentenvereniging: het jezuïtisch dispuut der Thomaten. In al hun hypocrisie zullen zij nooit de diepere betekenis van de inhoud dezer woorden (ongetwijfeld onder drankzinnige beneveling) hebben beseft.’) en ‘Sex drugs en de duivel’.

* Een van die brouwselen is *Oleum magicale* nr. 14, ‘bestaande uit bilzenkruid, vlier, wolfskers, selderie, rozemarijn, wilde kamperfoelie, kruidnagels en knoflook’. De olie ‘is uitermate geschikt voor het gebruik bij volle maan. Zij beschermt dan gedurende 18 opeenvolgende klokuren tegen schadelijke en storende kosmische straling.’

** Het voert te ver om hier op dit onderwerp in te gaan. Voor meer informatie, zie Helena Blavatsky, *De Geheime Leer*.

XX-XXII Ante Satan

Met het voltooiën van bovenstaande beschrijvingen van de gehele jaarcyclus van rituelen in XIX A.S. is nog geen eind gekomen aan dit hoofdstuk. *Shemhamforash* werd immers voortgezet tot en met 1988, toen de Kerk van Satan abrupt... Dit later. In het volgende hoofdstuk, *Entr’acte*, woont de lezer een (gefictionaliseerde)*** Walpurgisnachtviering bij.

Nu volgt eerst, aan de hand van weinige bewaard gebleven exemplaren, een samenvatting van de ontwikkeling van het ledenblad van de Kerk van Satan in de laatste drie jaar van hun bestaan.

In de editie van het 5e quintaal XX A.S. (1986-1987) maakte men in het redactionele voorwoord aan de ‘beste broeders, geliefde zusters’ gewag van een groter lettertype dat de leesbaarheid ten goede kwam, en het gegeven dat de rituelen voor een deel hetzelfde waren dan het voorgaande jaar. ‘Echter pas op! Binnen bijna alle rituelen zijn veranderingen of aanpassingen aangebracht. Een en ander heeft o.a. te maken met het halverwege vorig jaar herinvoeren van het Infernatium.’****

Een nieuw ritueel, ‘in zoverre dat het in 1923 voor het laatst in Nederland is volvoerd’, werd geïntroduceerd in het tweede quintaal van XX A.S.: het ritueel genaamd *De geest van Pitris* (18 Boule, zondag 11 januari 1987), afkomstig uit *Agrusadapariksay*, een geschrift uit de Hindoeïstische magische traditie. In dit ritueel stond behalve een formule om hartstochtelijke liefde in een vrouw op te wekken (voor de

*** De Walpurgisnachtviering XX A.S. is in zoverre gefictionaliseerd, dat de wijding van een zuster tot priesteres en het satanisch huwelijk aan de werkelijkheid zijn ontleend. De heroprichting der Galanten is in het narratief buiten beschouwing gelaten. De *Messe Noir* is weliswaar een echt ritueel, maar maakte geen deel uit van de genoemde Walpurgisnachtviering.

**** Een vast onderdeel van de Hoogmagische rituelen – na het volvoeren van de Negen Stappen en voor het begin van het hoofdritueel – dat op gegeven moment door de Hoge Raad van Negen Onbekende Mannen zou zijn afgeschaft, en dat in XX A.S. opnieuw werd ingevoerd. De tekst van een *Infernatium* was een ‘korte alleenspraak door de priester / celebrant m.b.t. een onderwerp van universele betekenis’.

mannen) of om de passie van een man op te wekken (voor de vrouwen) een ademhalingsoefening centraal: de deelnemers, die 24 uur van tevoren hadden gevast, hielden met hun rechterduim hun rechter neusgat dicht en zeiden zestien keer het magische woord *yoom*. ('ten minste zestien maal, vaker kan nodig zijn'). Men diende zich bij elke ademteug te concentreren op de geest van Pitris: 'door het linker neusgat krachtig ademen, waarbij men zich moet voorstellen dat het lichaam uiteenvalt en men overblijft als reine ontlichaamde geest'. Vervolgens sloot men beide neusgaten af, met duim en wijsvinger van de rechterhand; zo lang mogelijk hield men de adem in onder het uitspreken van het magische woord *room*. 'Als men dit op de juiste wijze heeft gedaan, dan zal men bemerken dat het niet of nauwelijks nog nodig is te ademen.' De volgende stap was het uitspreken van het almachtige woord *loom* (32 keer). 'Uw astraal lichaam zal nu uw fysiek lichaam verlaten en zich met Pitris' geest verenigen en na korte tijd weer in het fysiek lichaam terugkeren.' Tijdens het naritueel mochten de deelnemers weer eten.

Een ander 'nieuw' ritueel werd begin april 1987 voltoerd: het ritueel van de Worm. De reden voor dit ritueel wordt verklaard vanuit het feit dat de worm een 'een zeer onreine en gevaarlijke kracht [is], een vertegenwoordiger van het witte licht, die nimmer op het linker pad geduld zal worden. [...] Men kan zijn vijanden slechts verslaan als men deze kent.'

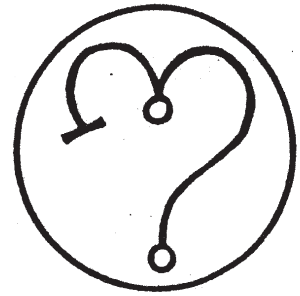
'Klassiekers' in de latere jaren van *Shemhamforash* waren opnieuw afgedrukte versies van voorschriften zoals 'Het doen van een evocatie' en 'Rituelen volvoeren', maar ook al dan niet herhaalde artikelen, bijvoorbeeld 'Graden en hun tituluur', 'Toelichting bij de satanische kalender', 'De vijftig namen van Marduk', 'De Stanza's van Dzyan' en 'Runen'. Ook biografieën – bijvoorbeeld van Aleister Crowley –, de serie 'Satan in de media', een artikel over Hitler als golem, een interview met een moeder-overste en lezersbrieven waren dankbare onderwerpen voor de redactie.

Met hardnekkige mythes rondom het satanisme werd in *Shemhamforash* vlot afgerekend, bijvoorbeeld over het vermeende offeren van baby's waaraan 'de satanisten' zich schuldig zouden maken. In vurige bewoordingen had Anton LaVey daar het volgende over geschreven in zijn *The Satanic Bible* — in vertaling gepubliceerd in *Shemhamforash* 3e quintaal xx A.S.:

De inhibitieve en ezelachtige absurditeit van de noodzaak om een onschuldig levend wezen op het hoogtepunt van een ritueel te doden, zoals de gewoonte was bij 'tovenaars', bestaat duidelijk hierin, dat ze daarbij 'van twee kwaden het minste' kozen, wanneer het erop aankwam een energieontlading te bewerkstelligen. Deze arme, gewetensvolle stumpers

Shemhamforash, XIX A.S. (1985),
3e quintaal, p. 50.
PRIVÉCOLLECTIE

Shemhamforash, XIX A.S. (1985),
4e quintaal, p. 13. Het zegel van Asaruludu,
genaamd Banmaskim. Het zegel beschermt de
zelf vervaardigde athame tegen 'alle onreine
invloeden en sterkt de magische kracht'.
PRIVÉCOLLECTIE

die zich heksen en magiërs noemden, hieuwen liever een geit of kip de kop af om te proberen de doodstrijd van het dier te bekorten, dan de ‘goddeloze’ moed op te brengen te masturberen voor het aangezicht van de Jehova die zij beweerden te loochenen! De enige manier waarop deze mystieke lamlullen zich ritueel kunnen uitstorten is via de doodstrijd van een ander wezen (dat in feite hun eigen plaats inneemt) en niet met behulp van de zachte energie die het leven voortbrengt! Zij die het pad van het witte licht bewandelen zijn waarlijk koud en dood. Geen wonder dat deze brabbelende leeghoofden van ‘mystieke wijsheid’ zich moeten opstellen in beschermende cirkels en de ‘boze’ machten aan banden moeten leggen om zichzelf tegen een aanval te vrijwaren. Een goed orgasme zou waarschijnlijk hun dood betekenen! [...] Onder geen enkele omstandigheid zou een Satanist een dier of baby offeren. [...]

Er zijn praktische en logische redenen waarom de Satanisten dergelijke offers niet zouden kunnen voltrekken. In de ogen van de Satanist is de mens, het dier, de godheid. De zuiverste vorm van vleeselijke existentie is belichaamd in dieren en mensenkinderen die nog niet oud genoeg zijn om zichzelf hun natuurlijke verlangens te ontzeggen. Zij kunnen dingen merken en voelen die de gemiddelde volwassene ten enenmale ontgaan. Daarom heeft de Satanist een heilig respect voor deze wezens, wetende dat hij veel kan leren van deze natuurlijkste magiërs die wij kennen.

Aan het eind van jaargang XXI werd de layout weer aangepast, helaas niet ten goede. (‘De *Shemhamforash* heeft een nieuw jasje gekregen zoals u zult hebben gemerkt. Wij stellen het als redactie zeer op prijs, als u ons laat weten in hoeverre u vindt dat het hier een verbetering ten opzichte van de oude situatie betreft.’) In plaats van de elektrische typemachine waarop tot dan de masterkopij was getikt, had klaarblijkelijk een computer zijn intrede gedaan op de redactie, en in typografisch opzicht was wat daaruit voortkwam, niet zo fraai. De bladspiegel werd verdeeld in twee kolommen, waarvoor het formaat A5 eigenlijk net iets te klein was. Ook werden de teksten ontsierd door een toenemend aantal schrijffouten. Ondanks het feit dat onze secretaris nog steeds in het colofon wordt genoemd, lijkt het erop dat er toch een wat voltalliger redactie was ontstaan, of dat iemand anders dan hij de masterkopij in-tikte. Los van deze uiterlijkheden werd behoudens enkele interessante artikelen met name wat de rituelen betrof voornamelijk voor de herhaling gekozen.

Waren de inspanningen van onze naamloze secretaris nu echt uitsluitend bedoeld om overheden en de belastingdienst om de tuin te leiden? Als het ledenblad *Shemhamforash* slechts tot doel had om een rookgor-

dijn op te trekken voor de buitenwacht, en als de redactie in haar enkele jaren durende explosie van creativiteit alleen maar wat *fictio religionis*, satanische bladvulling produceerde, dan pakte men de zaken wel uiterst overtuigend aan.

Nu wij zo'n beetje in theorie hebben gezien wat satanische rituelen inhielden, wordt het tijd om ons in eigen persoon naar de Kerk van Satan te begeven om daar niet als lezer maar als deelnemer binnen te treden voor de belangrijkste viering van het jaar, die van Walpurgisnacht.*

21. WALPURGISNACHT

Dertig april christelijke jaartelling is het weer zover. Een Satanisch jaar ligt achter ons en een nieuw zal aanvangen. Natuurlijk zullen wij dit op grootse wijze vieren. Zoals de traditie wil, wordt de tekst en het protocol voor het ritueel van Walpurgisnacht op de dag zelf eerst bekend gemaakt. Publicatie zal volgen in de eerste Shemhamforash van het nieuwe jaar. Daar de capaciteit van de kapel in de Grotto Magistralis Amsterdam beperkt is, kunt u, als trouwe bezoeker van de sabbath rituelen, een plaats voor dit ritueel reserveren. U dient hiervoor de bon achter in deze Shemhamforash in te vullen. De Grotto Magistralis Amsterdam is vanaf 19.00 uur geopend. U bent vanaf die tijd welkom. Indien u in aanmerking komt voor een uitnodiging voor een der speciale festiviteiten, dan ontvangt u hiervan persoonlijk bericht.

WALPURGISNACHT

KOMT ALLEN !!

* Zie voorpublicatie deel 3.

-61-

MOGE ONZE ZWARTE HEER ZIJ

DIABOLUS VOBISCU

24. KOLOFON

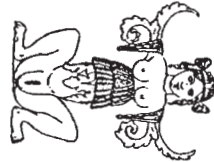
SHEMHAMFORASH is een uitgave van de Grotto Magistratis Amsterdam, onder auspicien van de Kerk van Satan en de Raad van Negen Onbekende Mannen.

HOOFDREDACTEUR

Meester Doctor Zanpher

REDACTIE

Meester Themoclae
Broeder Pan
Zuster Hydrapha
Meester Zahrim
Zuster Franca

VASTE MEDEWERKERS

Mgr. Dr. M.J. Lamers
Zuster Basta
Zuster Zisi
Zuster Strala

ILLUSTRATIES

Broeder Mephisto
Broeder Mardukishar
Zuster Fem

LAY-OUT

Broeder Narmak

REDACTIE ASSISTENTEN

Zuster Liathar
Zuster Barstakrfrah

SECRETARIAAT EN ABONNEMENTEN

Postbus 16481
1001 RN Amsterdam

Inlichtingen, vragen, mededelingen, adres-wijzigingen etc. dient u te zenden aan het secretariaat. Dit geldt ook voor ingezonden stukken.

SIEMHAMFORASH - Postbus 16481, 1001 RN Amsterdam

AMRO 42.22.61.335

t.n.v. Ministerie van Financien der Kerk van Satan, Amsterdam

Maarten J. Lamers (1947) is misschien wel de laatste Nederlandse avonturier / artiest / entrepreneur aan wie tot dusverre niemand een biografie heeft durven wijden. Lamers, die – tegen wil en dank – voor altijd zal worden herinnerd als magister templi van de Amsterdamse Kerk van Satan, is veel meer dan de voormalige leider van de Grotto Magistratis die in de jaren zeventig en tachtig met grote vindingrijkheid en branie zijn erotisch-occulte imperium op de Wallen opbouwde, de belastingdienst om de tuin leidde en aan wie de dagbladen wekelijks (soms dagelijks) ettelijke kolommen wijdden.

In *De tegenstrever* worden alle raadselen en geheimen rondom het enfant terrible onthuld: vanaf het moment dat hij als dertienjarige op Majorca woonde en daar de meisjesharten sneller deed kloppen met zijn podiumact als rock-'n-rollzanger, gevolgd door vroege successen in Amsterdam als toneelspeler, straatzanger en theaterregisseur, en oprichter van het eerste Sex Museum en Sex Theater ter wereld.

Op vierentwintigjarige leeftijd haalde Lamers de Amerikaanse blootrevue *Oh! Calcutta!* naar Nederland, waarmee hij in één klap zijn naam vestigde als eigenzinnige, onafhankelijke maker van grensverleggend theater dat garant stond voor ophef en Kamervragen. Na een onvoorzien maar niet onwelkom faillissement ontmoette Lamers in San Francisco de oprichter van de Church of Satan, Anton Szandor LaVey, die de Nederlander prompt benoemde tot priester. Terug in Nederland richtte Lamers de Kerk van Satan op. Eerst als een soort gezelligheidscafé met een occult thema en theatrale satanische rituelen, later als een wat serieuzer genootschap in Etersheim en ten slotte, vanaf 1980, als groots opgezet thematisch seksimperium, dat naast de Kerk met zijn voor toeristen toegankelijke zwarte missen onder meer het Sex Theater omvatte, de Walburga Abdij (de huidige Bananenbar), een vrije tv-zender genaamd de Satanische Omroep Stichting, het opleidingsinstituut Satanisch Seminarium en ledentijdschrift *Shemhamforash*.

Midden jaren tachtig was Lamers korte tijd directeur van erotisch theater Casa Rosso, en vervolgens een van de eersten die zich bezighielden met de exploitatie van zeer winstgevende telefonische sekslijnen. Toen de Kerk van Satan – het langdurigste project van Lamers – na zeventien jaar in 1988 haar deuren sloot, verruilde hij de zwart-rode cape voor luchtige businesspakken en werd CEO van bedrijven als Antillephone (06-lijnen) en Monacall (communicatieve dienstverlening en o.a. telefonisch casino), waarmee hij het Grote Geld verdiende.

Dankzij zijn fortuin werd een jeugdwijs werkelijkheid: Lamers kocht en renoveerde het Franse Château Montbrun, waar naar verluidt de legendarische Engelse koning Richard Leeuwenhart zijn laatste adem heeft uitgeblazen. Vanaf 1999 bedacht Lamers reality-tv-formats als *Euro Babylon* (vergelijkbaar met *Big Brother*) en *Le Roi du France* (een

ludieke poging om een troonpretendent te vinden en van de republiek weer een monarchie te maken).

Tegenwoordig is en doet Maarten Lamers onvermoeibaar van alles tegelijk: kasteelheer, componist, schrijver van een musical, entrepreneur, (voorheen) Bekende Nederlander zonder biografie. In dat laatste is met de publicatie van *De tegenstrever* eindelijk verandering gekomen.

Fred Baggen (1967) werkte gedurende vijf jaar aan een beschrijving van Maarten Lamers' leven en werken, interviewde tientallen betrokkenen, onder wie jeugdvrienden, klasgenoten, voormalige collega's en werknemers, oud-Kerk van Satan-leden die bereid waren te praten, politiciemensen, journalisten, familieleden, ex-partners, Lamers zelf en vele andere onbekende en bekende Nederlanders die voor het eerst onverbloemd – soms wel, soms niet anoniem – een boekje opendoen over DE TEGENSTREVER, MAARTEN J. LAMERS.

In aanloop naar de publicatie van *De tegenstrever. Tonelen van Maarten J. Lamers' leven, werken en de Kerk van Satan* verschijnen vijf rijk geïllustreerde voorpublicaties met zeldzame foto's en documenten, onder andere uit nooit eerder ontsloten privéarchieven. In tekst en beeld tonen deze boekjes fragmenten van hoofdstukken uit de biografie die betrekking hebben op de Kerk van Satan. Elk deel is in een gelimiteerde oplage te koop voor slechts € 8,99. Ware collector's items om te verzamelen!

Voor alle nieuws over de biografie-in-wording gaat u naar de Facebook-groep *De tegenstrever* of onze website www.aldus-boek-compagnie.nl/de-tegenstrever.html. Het vijfde deel in deze reeks verschijnt oktober 2018 en is getiteld 'Maarten Lamers'. Bestellen kan in de webshop op onze website en via de gebruikelijke online boekwinkels en de boekhandel bij u in de buurt.

Nieuwsgierig geworden naar meer?
De boeken van Aldus Boek Compagnie
zijn verkrijgbaar in de boekhandel en via
www.aldus-boek-compagnie.nl